ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року
(в тисячах гривень)

ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ДЕПОЗИТАРНИЙ ЦЕНТР «ПРИДНІПРОВ'Я»

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДЕПОЗИТАРНИЙ ЦЕНТР «ПРИДНІПРОВ'Я»
ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ЗА РІК, ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ
(у тисячах гривень)

1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОМПАНІЮ

Випуск та затвердження річної фінансової звітності ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДЕПОЗИТАРНИЙ ЦЕНТР «ПРИДНІПРОВ'Я» (далі - «Компанія») за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, було схвалено протоколом Загальних зборів учасників Компанії № 27/01-1 від 27.02.2020 року. Дата затвердження фінансової звітності – це дата складання повного комплекту фінансової звітності (включаючи примітки), засвідченої підписами осіб, наділених владними повноваженнями, які підтверджують, що вони несуть відповідальність за цю фінансову звітність.

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

Компанія зареєстрована та здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України та на її території. Дата державної реєстрації Компанії 20.06.2000р. Дата запису в Єдиному державному реєстрі про включення до Єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу – у разі, коли державна реєстрація юридичної особи була проведена до набрання чинності Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» 05.05.2006р., номер запису № 1 224 120 0000 026288

Ідентифікаційний код юридичної особи 31037030
Місцезнаходження: 49000, місто Дніпро, вулиця Челюскіна, будинок 8.

Відповідно до довідки ЄДРПОУ, Компанія здійснює наступні види діяльності за КВЕД-2010:
66.19 – Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення;

Компанія має наступні ліцензії:

- Ліцензія НКЦПФР Професійна діяльність на фондовому ринку – депозитарна діяльність. Депозитарна діяльність депозитарної установи, серії АЕ № 294699 від 27.01.2015 р., строк дії з 12.10.2013 року необмежений;

Кількість працівників станом на 31 грудня 2019 р. та 31 грудня 2018 р. складала 12 та 12 осіб, відповідно.

Основним видом діяльності у звітному періоді було здійснення депозитарних послуг юридичним та фізичним особам – замовникам.

2. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

2.1. УМОВИ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ

Компанія здійснює свою діяльність в Україні. Незважаючи на те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні риси, властиві економіці, що розвивається. Геополітичні та геоекономічні ризики залишаються високими, світова економіка та міжнародна торгівля різко сповільнилися. Зниження ключових ставок провідними центральними банками підтримує інтерес до економік, що розвиваються. Загроза ескалації збройної агресії Росії дещо зменшилась. Макроекономічна ситуація в країні сприяє фінансовій стабільності та зміцненню фінансового сектору. Зниження інфляції до цільового рівня та зменшення її волатильності сприятиме відновленню довгострокового кредитування. Основний макроекономічний ризик на сьогодні – значні зовнішні виплати за державним боргом. Для його зменшення необхідно зберігати доступ до фінансування на міжнародних ринках. Тому виконання нової програми з міжнародним валютним фондом та умов співпраці з іншими міжнародними фінансовими установами залишається критично важливим.

Керівництво стежить за розвитком поточної ситуації та, за необхідності і наскільки це можливо, вживає заходів для мінімізації будь-яких негативних наслідків. Погіршення політичних, макроекономічних та/або зовнішньоторговельних умов може негативним чином впливати на фінансовий стан та результати діяльності Компанії у такий спосіб, що наразі не може бути визначений.

2.2. ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Заява про відповідність

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (далі – МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), у редакції, затвердженій Радою по Міжнародним стандартам фінансової звітності (Рада з МСФЗ).

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Основа складання фінансової звітності

Ця фінансова звітність складена на основі принципу історичної вартості, за винятком зазначеного в основних положеннях облікової політики нижче

Функціональна валюта та валюта подання

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою Компанії. Вся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округляється до найближчої тисячі, якщо не вказано інше. Гривня не є вільноконвертованою валютою за межами України.

Припущення щодо функціонування компанії в найближчому майбутньому

Фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення, що Компанія буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності.
Таким чином, керівництво Компанії підготувало цю фінансову звітність відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Формуючи таке професійне судження, керівництво врахувало фінансовий стан Компанії, свої існуючі наміри, заплановану в бюджеті прибутковість діяльності у майбутньому та доступ до фінансових ресурсів, а також проаналізувало вплив поточної фінансової та економічної ситуації на майбутню діяльність Компанії.
При цьому слід зазначити, що на дату затвердження звітності, Компанія функціонує в нестабільному середовищі, що пов'язано з наслідками світової економічної кризи та нестабільної ситуації у країні. Стабілізація економічної ситуації в Україні буде значною мірою залежати від ефективності фіскальних та інших заходів, що будуть здійснюватися урядом України. У той же час не існує чіткого уявлення того, яких заходів вживатиме уряд України для подолання кризи. У зв'язку з відсутністю чіткого плану заходів уряду по виходу з кризи неможливо достовірно оцінити ефект впливу поточної економічної ситуації на фінансовий стан Компанії. В результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції, можливість відшкодування вартості активів Компанії та здатність Компанії обслуговувати і платити за своїми боргами в міру настання термінів їх погашення. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

2.3. ОСНОВНІ СУДЖЕННЯ, ОЦІНКИ ТА ФАКТОРИ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Компанія використовує оцінки та припущення, які впливають на суми, що визнаються у фінансовій звітності, та на балансову вартість активів і зобов'язань протягом наступного фінансового року. Розрахунки та судження постійно переглядаються і базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин. Крім суджень, які передбачають облікові оцінки, керівництво Компанії також використовую професійні судження при застосуванні облікової політики. Професійні судження, які чинять найбільш суттєвий вплив на суми, що відображаються у фінансовій звітності, та оцінки, результатом яких можуть бути значні коригування балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року включають:

Термін корисного використання основних засобів та нематеріальних активів

Оцінка термінів корисного використання основних засобів та нематеріальних активів є предметом професійного судження, яке базується на основі досвіду використання аналогічних активів. Майбутні економічні вигоди від даних активів, виникають переважно від їх поточного використання під час надання послуг. Тим не менш, інші

фактори, такі як фізичний та моральний знос, часто призводять до змін розмірів майбутніх економічних вигід, які як очікується будуть отримані від використання даних активів.

Керівництво періодично оцінює правильність остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів. Ефект від перегляду остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів відображається у періоді, коли такий перегляд мав місце чи в майбутніх звітних періодах, якщо можливо застосувати. Відповідно, це може вплинути на величину майбутніх амортизаційних відрахувань та балансову вартість основних засобів.

Оцінка справедливої вартості фінансових інструментів

Якщо ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку, доступна, справедлива вартість розраховується, базуючись на ній. Коли на ринку не спостерігається параметрів для оцінки, або вони не можуть бути виведені з наявних ринкових цін, справедлива вартість визначається шляхом аналізу інших наявних ринкових даних, прийнятних для кожного продукту, а також шляхом застосування моделей ціноутворення, які використовують математичну методологію, засновану на прийнятих фінансових теоріях. Моделі ціноутворення враховують договірні умови по фінансових інструментах, а також ринкові параметри оцінки, такі, як процентні ставки, волатильність та валютні курси обміну. Коли ринкові параметри оцінки відсутні, керівництво здійснює судження на основі своєї найкращої оцінки такого параметра за даних обставин, що обґрунтовано відображає ціну по даному інструменту, яка була б визначена ринком, за умови наявності ринку. При здійсненні даної оцінки використовуються різноманітні прийнятні методи, включаючи дані подібних інструментів, історичні дані і методи екстраполяції. Компанія вважає, що бухгалтерські оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності піддаються змінам з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо процентних ставок, волатильності, змін валютних курсів, коригувань при оцінці інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи/(витрати) може бути значним.

Якби керівництво використовувало інші припущення щодо процентних ставок, волатильності, курсів обміну валют і коригувань при оцінці інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів в разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений в фінансовій звітності чистий прибуток та збиток Компанії. У Примітках міститься детальна інформація про використані методики оцінки та ключові припущення, використані під час визначення справедливої вартості фінансових інструментів.

Фінансові активи відносяться до трьох категорій оцінки:

- фінансові активи, які у подальшому оцінюються за амортизованою вартістю,
- фінансові активи, які у подальшому оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на інший сукупний дохід, та
- фінансові активи, які у подальшому оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат (через прибуток або збиток).

Якщо борговий інструмент утримується для отримання грошових потоків, він може обліковуватись за амортизованою вартістю, якщо він також відповідає критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів. Боргові інструменти, які відповідають критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів і утримуються в портфелі, коли підприємство одночасно отримує потоки грошових коштів від активів і продає активи, можуть відноситись у категорію за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на інший сукупний дохід. Фінансові активи, що мають грошові потоки, які не є виключно виплатами основної суми боргу та процентів, слід оцінювати за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат (наприклад, похідні фінансові інструменти). Вбудовані похідні фінансові інструменти не відокремлюються від фінансових активів, а враховуються при оцінці відповідності критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів.

Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Проте керівництво може зробити остаточний вибір представляти зміни справедливої вартості в іншому сукупному доході за умови, що інструмент не утримується для торгівлі. Якщо інструмент капіталу утримується для торгівлі, зміни справедливої вартості відображаються у складі прибутку чи збитку.

Організація відображає у складі інших сукупних доходів вплив змін у власному кредитному ризику фінансових зобов'язань, віднесених до категорії за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат.

У Примітках міститься більш детальна інформація про використані методики оцінки та ключові припущення, використані під час визначення справедливої вартості фінансових інструментів.

Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.
Управлінський персонал оцінює зменшення корисності депозитів в банках, грошей та їх еквівалентів, визначаючи ймовірність відшкодування їх вартості на основі детального аналізу банків. Фактори, що беруться до уваги, включають фінансовий стан банку, кредитні рейтинги, присвоєні банку, та історію співробітництва з ним.
Станом на 31.12.2019 року, управлінський персонал не ідентифікував ознак знецінення грошових коштів та їх еквівалентів на рахунках банку в якому обслуговується Компанія і, відповідно, не створив резерви на покриття збитків від знецінення цих сум.
У разі, якщо банки не зможуть повернути Компанії гроші та їх еквіваленти після звітної дати, необхідно буде відобразити в обліку додаткові збитки від зменшення корисності.

Резерв очікуваних кредитних збитків

Компанія проводить нарахування резерву під очікувані кредитні збитки з метою покриття потенційних збитків у випадках неспроможності дебітора здійснювати необхідні платежі. При оцінці достатності резерву очікуваних кредитних збитків керівництва враховує поточні загальноекономічні умови, платоспроможність дебітора та зміни умов здійснення платежів.
Коригування суми резерву очікуваних кредитних збитків, що відображена у фінансовій звітності, можуть проводитись у результаті зміни економічної чи галузевої ситуації або фінансового стану окремих клієнтів.

Податкове законодавство

Податкове, валютне та мите законодавство України може тлумачитись по-різному і часто змінюється. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченнями цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності.
Податкові органи можуть перевіряти податкові питання у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів. В результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафи та пені.

Використання ставок дисконтування

Станом на кінець 2019 року середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 14,9 % річних, за портфелем депозитів у доларах США – 2,6 % річних.

Судження щодо визнання економіки у стані гіперінфляції, відповідно до положень МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції»

Відповідно до пункту 3 МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища країни. Ці характеристики є кількісними і якісними.

Щодо аналізу кількісного фактору. Статистичні дані Міністерства статистики України свідчать, що кумулятивний рівень інфляції за останні три роки наближається але не перевищує 100%. Цей показник на кінець 2019 року становить 27,6 %. При цьому, за попередні роки рівень інфляції складав: за 2017 рік – 13,7 %, за 2018 рік – 9,8 %, за 2019 рік – 4,1 %.

Аналіз якісних факторів пункту 3 МСБО 29 не дає аргументованих доказів того, що економіка України є гіперінфляційною, а саме:

- немає офіційно підтвердженої інформації, що основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті і що суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;
- немає офіційно підтвердженої інформації і даних, що основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. За офіційними даними Нацбанку України схильність до заощаджень населення на цей час досі становить величину нижче нуля, тобто основна маса населення витрачає раніше заощаджені кошти;
- відсоткові ставки, реальна заробітна плата та ціни формуються ринком (тобто через попит та пропозицію) і не обов'язково індексуються згідно індексу інфляції. Індексації підлягає лише частка заробітної плати і лише при деяких умовах;
- немає офіційно підтвердженої інформації та спостереження, що продаж та придбання на умовах відстрочки платежу підприємствами здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким.

До того ж МСБО 29 не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати показники фінансових звітів, згідно з цим Стандартом, є питанням судження управлінського персоналу підприємства.

Отже, здійснивши аналіз кількісного та якісних факторів, підприємство дійшло висновку щодо недостатності характеристик, які свідчать, що загальний стан економіки країни є гіперінфляційним. Тому управлінським персоналом було прийняте рішення не застосовувати за результатами 2019 року норми МСБО 29 і не здійснювати перерахунок показників фінансової звітності.

Але, поряд з тим, підприємство буде слідкувати за рівнем інфляції протягом 2020 та наступних років, враховуючи, що функціональною валютою підприємства є українська гривня.

Інші джерела невизначеності

Незважаючи на здійснення українським урядом низки стабілізаційних заходів, спрямованих на забезпечення ліквідності українських компаній, невизначеність щодо доступу до капіталу та вартості капіталу для Компанії та його контрагентів триває і надалі, що може негативно вплинути на фінансовий стан Компанії, результати її діяльності та перспективи розвитку.

Керівництво не може достовірно оцінити вплив на фінансовий стан Компанії будь-якого подальшого погіршення ситуації з ліквідністю на фінансових ринках та підвищення нестабільності на валютних ринках та ринках капіталу. На думку керівництва, вживаються усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Компанії у поточних умовах.

2.4. ЗМІНИ У ПОДАННІ

У випадку, коли Компанія ретроспективно застосовує зміни у обліковій політиці, ретроспективно перераховує та/або рекласифікує статті у фінансовій звітності, що призводить до зміни даних попереднього періоду, Компанія робить відповідні розкриття у розділі Приміток «Зміни в облікових оцінках та виправлення помилок».
Ретроспективні застосування нових стандартів та інтерпретацій, а також випущених, але ще не застосованих стандартів (у разі, якщо вони мали місце) не вплинули на минулі періоди та не змінили вхідні сальдо та порівняльні дані фінансової звітності
При складанні фінансової звітності за 2019 рік порівняльні дані (Дані за аналогічний період попереднього року) не зазнали змін.
Виправлення помилок у звітному періоді не відбувалось

<u>Застосування нових стандартів та інтерпретацій</u>

При підготовці фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, Компанія застосувала всі нові та переглянуті стандарти та інтерпретації, які мають відношення до її операцій та є обов'язковими для застосування при складанні звітності, починаючи з 1 січня 2019 року.

МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами»

Товариство застосувало МСФЗ 15 ретроспективно з кумулятивним ефектом первісного застосування, визнаним на дату первісного застосування. Товариство укладає контракти з клієнтами на умовах передплати або оплати протягом короткого періоду часу, угоди не носять багатокомпонентний характер, Товариство не має програм лояльності та специфічних гарантій, тому перше застосування МСФЗ 15 не вплинуло на фінансовий стан та фінансові результати компанії.

МСФЗ 16 «Оренда»

МСФЗ 16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює МСБО 17 «Оренда», Тлумачення КТМФЗ 4 «Визначення наявності в договорі ознак оренди», Тлумачення ПКТ 15 «Операційна оренда – заохочення» та Роз'яснення ПКТ 27 «Оцінка сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду». МСФЗ 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання і розкриття інформації про оренду та вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно до порядку обліку, передбаченому в МСБО 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів – щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар визнаватиме зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання з оренди), а також актив, що представляє право користування базовим активом протягом строку оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати відсоткові витрати за зобов'язанням з оренди окремо від витрат з амортизації активу у формі права користування. Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміни строків оренди, зміни майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховуватиме суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу у формі права користування. Порядок обліку для орендодавців, відповідно до МСФЗ 16, практично не зміниться, порівняно з чинними вимогами МСБО 17. Орендодавці продовжуватимуть класифікувати оренду, використовуючи ті самі принципи класифікації, що й у МСБО 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну та фінансову.

Станом на 01.01.19 року Товариством як орендарем визнаний договір оренди нежитлового приміщення, признані активи з права користування та орендне з зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату на загальну суму 145 тис. грн. Коригування прибутків та збитків попередніх періодів не проводилось.

КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток»

Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб використовуваний компанією підхід ґрунтувався на тому, що краще прогнозує результат вирішення невизначеності. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб компанія виходила з того, що податкові органи перевірять всі суми, які вони має право перевірити, і ознайомляться з усією пов'язаною інформацією при проведенні своєї перевірки.
Компанії повинні враховувати ймовірність того, що податкові органи будуть приймати або відхиляти невизначені податкові трактування, при цьому обліковий процес буде визначатися цією оцінкою податкових органів.
Роз'яснення IFRIC 23 вимагає від компанії необхідної переоцінки (зміни) судження або оцінка, в разі зміни фактів і обставин, на яких ґрунтувалося це судження або оцінка, а також в результаті отримання нової інформації, яка впливає на судження або оцінку. Застосування цього стандарту не здійснило суттєвий вплив на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2019 р.

Поправка до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»

Поправка дозволяє застосовувати модель амортизованої вартості до фінансових інструментів, які мають опцію дострокового погашення, незалежно від того, що при достроковому погашенні може виникнути компенсація (як позитивна, так і негативна). Застосування цієї поправки не впливає на фінансову звітність. Дата застосування 01.01.2019 р.

Поправка до МСБО 19 «Виплати працівникам»

Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам» стосуються порядку обліку компаніями пенсійних програм з визначеною виплатою. Якщо до програми вносяться зміни (програма скорочується або по ній відбувається розрахунок), МСБО 19 вимагає від компанії переоцінки її чистих активів або зобов'язань за встановленими виплатами. Поправки вимагають від компанії використовувати нові припущення, використані при проведенні переоцінки, щоб визначити вартість послуг поточного

періоду і чистий відсоток на залишок звітного періоду після зміни програми з визначеною виплатою. Застосування цієї поправки не впливає на фінансову звітність. Дата застосування 01.01.2019 р.

Поправка до МСБО 12 «Податки на прибуток»

Організація повинна визнати наслідки з податку на прибуток, пов'язані з дивідендами, як вони визначені в МСФЗ 9, коли вона визнає зобов'язання сплатити дивіденди. Наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів пов'язані більш безпосередньо з минулими операціями чи подіями, які генерували розподіл прибутку, ніж з розподілами на користь власників. Тому організації слід визнавати наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів у складі прибутків або збитків, іншого сукупного доходу або в капіталі відповідно до того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події. Керівництво та управлінський персонал проводять дослідження щодо потенційного впливу на фінансову звітність Застосування цієї поправки не впливає на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2019 р.

<u>Стандарти та інтерпретації, випущенні, але ще не застосовані Компанією</u>

Нижче наводяться стандарти та роз'яснення, які були випущені, але ще не набули чинності на дату фінансової звітності Компанії. Керівництво Компанії планує застосувати всі вищевказані стандарти у фінансовій звітності за відповідні періоди.
Потенційний вплив застосування даних стандартів на фінансову звітність за майбутні періоди в даний час оцінюються управлінським персоналом Компанії.

МСФЗ 17 «Страхові контракти»

Застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2021 року та замінює МСФЗ 4 «Страхові контракти». МСФЗ 17 буде застосовуватись до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя та страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування і перестрахування), незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних гарантій і фінансових інструментів з умовами дискреційної участі. Основна мета МСФЗ 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. У відповідності до МСФЗ 17, компаніям необхідно буде застосовувати модель поточної оцінки, яка 5 передбачає здійснення переоцінки в кожному звітному періоді. Контракти будуть оцінюватися із застосуванням таких елементів, як: - дисконтовані грошові потоки, зважені з врахуванням ймовірності; - коригування на очевидний ризик; - сервісна маржа за контрактом, яка уявляє собою незароблений прибуток за контрактом, який визнається рівномірно. Стандарт дозволяє обирати між визнанням змін в ставках дисконтування у звіті про прибутки та збитки або безпосередньо у складі іншого сукупного доходу. Вибір буде відображати те, як страхові компанії будуть обліковувати свої фінансові активи у відповідності до МСФЗ 9. Дозволяється використання спрощеного методу розподілу премії для зобов'язань за короткостроковими контрактами для страхових компаній, які не займаються страхуванням життя. Передбачена модифікація загальної моделі оцінки для деяких договорів страхування життя, в яких передбачено участь страхувальників в розподілі доходу від базових активів. Облік виручки буде зіставним з положеннями МСФЗ 15, окрім депозитних складових. Розрахунок буде здійснюватися на більш низькому рівні деталізації порівняно з тим, що страхові компанії використовують на даний час. Вимоги МСФЗ 17 не поширюються на Товариство, у зв'язку з тим, що Товариство не здійснює страхову діяльність.

Концептуальні основи фінансової звітності

Введено концепцію діяльності керівництва в інтересах власників і уточнено інформацію, виникає в зв'язку з цим.
Повернено концепцію обачності, яка підтримує нейтральність інформації і тому описує обачність як «обережність при винесенні суджень в умовах невизначеності». Невизначеність оцінки є фактором, який може вплинути на достовірне надання інформації.
Суб'єкт, що звітує – це організація, яка за власною ініціативою складає або зобов'язана складати фінансову звітність і не обов'язково є юридичною особою.
Актив – існуючий економічний ресурс, контрольований організацією в результаті минулих подій. Економічний ресурс – це право, яке може принести економічні вигоди.

Зобов'язання – існуючий обов'язок організації передавати економічний ресурс в результаті минулих подій. Зобов'язання – це обов'язкова відповідальність, якої у організації відсутня практична можливість уникнути.
Визнання – це процес фіксації для включення в звіт про фінансовий стан або в звіт (и) про фінансові результати статті, яка відповідає визначенню активу, зобов'язання, капіталу, доходів або витрат.
Припинення визнання – це виключення повністю або частково визнаної активу або зобов'язання зі звіту про фінансовий стан організації.
Введено дві категорії методів оцінки:

1. Оцінка на основі історичної (первісної) вартості.

Показники історичної вартості надають інформацію про об'єкти обліку, яка формується на основі історичної (первісної) суми операції або події.

2. Оцінка на основі поточної (переоціненої) вартості.

Показники поточної вартості надають грошову інформацію про об'єкти обліку, оновлену для відображення поточних умов на дату оцінки. Методи оцінки цієї категорії можуть включати справедливу вартість, цінність використання, вартість виконання і поточну вартість.
Керівництво та управлінський персонал проводять дослідження щодо потенційного впливу на фінансову звітність. За попередньою оцінкою зміни не призведуть до суттєвого впливу на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2020 р.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу. Бізнес складається із внесків і суттєвих процесів, які у сукупності формують здатність створювати віддачу.
Нове керівництво визначає систему, яка дозволяє визначити наявність внеску і суттєвого процесу, у тому числі для компаній, які знаходяться на ранніх етапах розвитку і ще не отримали віддачу. У разі відсутності віддачі, для того щоб підприємство вважалося бізнесом, має бути наявним організований трудовий колектив.
Визначення терміну «віддача» звужується, щоб зосередити увагу на товарах і послугах, які надаються клієнтам, на формуванні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати у формі скорочення витрат та інших економічних вигод. Крім того, наразі більше не потрібно оцінювати спроможність учасників ринку замінювати відсутні елементи чи інтегрувати придбану діяльність і активи.
Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не вважатимуться бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів). Управлінський персонал попередньо оцінює, що застосування змін до стандарту не здійснить впливу на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2020 р.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»

Зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ.
Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про звітуючу компанію
Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ. Управлінський персонал попередньо оцінює, що застосування таких змін до стандарту не здійснить впливу на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2020 р.

МСБО 10 «Події після звітного періоду», МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність», МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи», Керівництво із

застосування МСФЗ 2 «Виплати на основі акцій», Посібник з застосування МСФЗ 4 «Договори страхування», Основи для висновків до МСФЗ 17 «Страхові контракти».
У всіх випадках словосполучення «економічні рішення» замінено словом «рішення», а поняття «користувачі» звужено до «основних користувачів». Управлінський персонал попередньо оцінює, що застосування таких змін до стандартів не здійснить впливу на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2020 р.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФОЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

Зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів.
Поправки

- змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи;
- обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування;
- не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи;
- вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.

Через відсутність операцій хеджування управлінський персонал попередньо оцінює, що застосування таких змін до стандартів не здійснить впливу на фінансову звітність Компанії. Дата застосування 01.01.2020 р.

Всі нові МСФЗ та інтерпретації які повинні застосовуватись з 01.01.2020 року та після цієї дати – достроково не застосовувались Компанією у 2019 році.

2.5 ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Облікова політика, викладена нижче, послідовно застосовувалася до всіх періодів, представлених у цій фінансової звітності.

Класифікація активів та зобов'язань на короткострокові/поточні та довгострокові/непоточні.

У звіті про фінансовий стан Компанія представляє активи та зобов'язання на основі їх класифікації на поточні/короткострокові та непоточні/довгострокові. Актив є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи спожити його у своєму нормальному операційному циклі;
б) актив утримується в основному з метою продажу;
в) Компанія сподівається реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
або
г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7), якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як непоточні.

Зобов'язання є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається погасити це зобов'язання в ході свого нормального операційного циклу;
б) це зобов'язання утримується в основному з метою продажу;
в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
г) Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітного періоду.

Компанія класифікує всі інші зобов'язання як непоточні.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються як непоточні/довгострокові активи та зобов'язання.

Операції в іноземних валютах

Українська гривня є функціональною валютою і валютою представлення фінансової звітності.

Операції в інших валютах розглядаються, як операції в іноземній валюті. Операції в іноземній валюті спочатку відображаються у функціональній валюті за курсом НБУ, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом НБУ, що діє на звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційними обмінними курсами НБУ на кінець періоду, відображаються у складі прибутку чи збитку за період як прибутки мінус збитки від переоцінки іноземної валюти.

Компанія використовувала такі офіційні курси обміну валют на кінець року під час підготовки цієї фінансової звітності:

	31 грудня 2019 року	**31 грудня 2018 року**
Гривня/1 долар США	23,6862	27,688264

Перерахунок за курсами на кінець періоду не застосовується до немонетарних статей, які оцінюються за первісною вартістю. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю, в іноземній валюті, в тому числі інструменти капіталу, перераховуються за курсами обміну на дату визначення справедливої вартості. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість немонетарних статей, які оцінюються за справедливою вартістю, обліковується у складі прибутків або збитків від зміни справедливої вартості.

Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру збитків від знецінення (якщо такий має місце). Вартість очікуваного відшкодування активу – це більша з двох значень: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів і, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася і списується до вартості відшкодування. При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася.

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або зменшилися. Якщо така ознака є, розраховується сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянуту балансову вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисної служби.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи (далі – НМА), що було придбано окремо, при первісному визнанні оцінюються за собівартістю. Компанія класифікує актив як НМА, якщо це немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Після первісного визнання НМА відображається за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. НМА, що було створено всередині Компанії, за виключенням капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у складі прибутку та збитку за період, в якому вони виникли.

Витрати на дослідження та розробку

Видатки на дослідження відносяться на витрати у періоді їхнього понесення. НМА, що виникає в результаті розробки (чи в результаті етапу розробки внутрішнього проекту), визнаються якщо Компанія може довести наступне:

а) технічну можливість завершити створення нематеріального активу так, щоб він був придатний до використання або продажу;
б) свій намір завершити створення нематеріального активу та використовувати або продати його;
в) свою здатність використовувати або продати нематеріальний актив;
г) як нематеріальний актив генеруватиме ймовірні майбутні економічні вигоди. Серед іншого, суб'єктові господарювання слід довести існування ринку для продукції нематеріального активу чи для самого нематеріального активу або (якщо його використовуватимуть внутрішньо) корисність нематеріального активу;
ґ) наявність відповідних технічних, фінансових та інших ресурсів для завершення розробки та використання чи продажу нематеріального активу;
д) свою здатність достовірно оцінити видатки, які відносяться до нематеріального активу протягом його розробки.

Строк корисної експлуатації НМА може бути або визначеним, або невизначеним.

НМА з визначеним строком корисної експлуатації амортизуються на протязі цього строку та щорічно оцінюються на предмет знецінення, якщо мають місце ознаки знецінення цього НМА. Амортизація починається, коли НМА стає придатним до використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу. Компанія рівномірно амортизує НМА із визначеним строком експлуатації протягом терміну їх використання.

Строк та метод амортизації для НМА з обмеженим строком корисного використання переглядаються як мінімум в кінці кожного звітного періоду. Зміна очікуваного строку корисного використання або передбачуваної структури споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі, змінює строк або метод амортизації відповідно та враховуються як зміна оціночних значень. Витрати на амортизацію НМА з визначеним строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки у тій категорії витрат, яка відповідає функції НМА.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання - з невизначеного на визначений – здійснюється на перспективній основі.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Нижче наводиться коротка інформація відносно облікової політики, що застосовується до НМА Компанії:

	Комп'ютерні програми	**Ліцензії**
Строк корисної експлуатації	**Визначений, від 2 до 5 років**	**Визначений, від 2 до 5 років**
Застосований метод амортизації	**Прямолінійний, на протязі очікуваного періоду отримання майбутніх економічних вигід**	**Прямолінійний, на протязі строку дії ліцензій**
Створено всередині Компанії або придбано	**Придбані активи**	**Придбані активи**

Основні засоби

Компанія класифікує актив як основний засіб, якщо це матеріальний об'єкт, що його: а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей; б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду. Собівартість об'єкта основних засобів визнається активом, якщо і тільки якщо: а) є ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до Компанії; б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням витрат на поточне обслуговування, накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Нарахування амортизації активу починається з дати, коли він став придатним для використання. Знос нараховується за прямолінійним методом протягом таких строків корисної служби:

Земля	**Не амортизується**
Будівлі та споруди	**50-100 років**
Виробниче обладнання та інвентар	**2-15 років**
Транспортні засоби	**5-10 років**
Офісні меблі та обладнання	**До 10 років**
Інші	**5-15 років**
Поліпшення орендованих основних засобів	**Протягом найменшого з двох строків: строку оренди чи строку корисної експлуатації**

Витрати на проведення ремонту орендованого основного засобу визнаються в балансовій вартості об'єкта основних засобів, якщо задовольняють критерії визнання, та амортизується на протязі строку оренди, використовуючи принцип пріоритету змісту над формою (якщо договір оренди укладено на один рік, існує можливість та вірогідні наміри автоматичної пролонгації, для розрахунку амортизації приймається строк корисної експлуатації). При розірванні довгострокового договору оренди балансова вартість покращень (за вирахуванням накопиченої на той момент амортизації) має бути списана на витрати поточного періоду.

Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Витрати на ремонт та відновлення відображаються у звіті про сукупні прибутки та збитки у періоді, в якому такі витрати були понесені, та включаються до статті «Інші адміністративні та операційні витрати», крім випадків, коли такі витрати підлягають капіталізації.

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигід. Прибуток або збиток від вибуття активу (розраховується як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків.

Оренда

Оренда - Компанія як орендар

На початок дії договору оренди Компанія оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію. Для договору, який є, або містить оренду, Компанія обліковує кожний компонент оренди в договорі, як оренду окремо від компонентів що не пов'язані з орендою цього договору. Для договору, який містить компонент оренди, а також один або більше додаткових компонентів оренди і або, що не пов'язані з орендою Компанія розподіляє компенсацію, передбачену в договорі, на кожний компонент оренди на підставі відносної окремо взятої ціни компонента оренди та агрегованої окремо взятої ціни компонентів, що не пов'язані з орендою. Відносна окремо взята ціна компонентів оренди та, що не пов'язані з орендою визначається на основі ціни, яку орендодавець або подібний постачальник стягував би з суб'єкта господарювання за цей компонент або подібний компонент окремо. Якщо наявну окрему взяту ціну знайти неможливо, то Компанія складає оцінку окремо взятої ціни, максимально використовуючи наявну інформацію.

Компанія визначає строк оренди, як невідмовний період оренди разом з обома такими: періодами, які охоплюється можливістю продовження оренди у випадку, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість; та періодами які охоплюється можливістю припинити дію оренди, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він не реалізує таку можливість.

Компанія здійснює повторну оцінку того, що він обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається можливістю продовжити оренду чи не скористається можливістю припинити дію оренди, після того, як сталася значна подія або значна зміна обставин, яка: є у межах контролю орендаря; та впливає на те, чи є орендар обґрунтовано впевненим у тому, що він скористається можливістю, яка раніше не була включена у його визначення строку оренди, або не скористається можливістю, яка раніше була включена у його визначення строку оренди.

Компанія переглядає строк оренди, якщо сталася зміна невідмовного періоду оренди.

Собівартість активу з права користування складається з: суми первісної оцінки орендного зобов'язання; будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди; будь-які первісні прямі витрати, понесені Компанією; оцінку витрат, які будуть понесені Компанією у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або

відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів.

На дату початку оренди Компанія оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі дисконтуються, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то Компанія застосовує ставку додаткових запозичень орендаря. Якщо ставку додаткових запозичень не можливо легко визначити, то Компанія застосовую облікову ставку Національного банку України.

На дату початку оренди орендні платежі, включені в оцінку орендного зобов'язання, складаються з вказаних далі платежів за право використання базового активу протягом строку оренди, які не були сплачені на дату початку оренди: фіксовані платежі за вирахуванням будь-яких стимулів до оренди, що підлягають отриманню; зміні орендні платежі, які залежать від індексу чи ставки, первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди; сум, що, як очікується, будуть сплачені за гарантіями ліквідаційної вартості; ціну виконання можливості придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю; платежі в рахунок штрафів за припинення оренди, якщо строк оренди відображає реалізацію орендарем можливості припинення оренди.

Запаси

Компанія визнає запаси як активи, які:

а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або
в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси оцінюються за вартістю, меншою з двох:

- собівартості, яка повинна включати всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан; та
- чистої вартості реалізації (це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу).

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються Компанії податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Компанія періодично переглядає запаси на предмет погіршення їх якості або старіння, з метою відображення їх в обліку відповідно до вищезазначених пунктів.

Оцінка запасів при вибутті здійснюється з використанням методу конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Коли запаси реалізовані, їхня балансова вартість повинна визнаватися витратами того періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів повинні визнаватися витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, повинна визнаватися як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування.

Фінансові інструменти

- ***Визнання фінансових інструментів***

Компанія визнає фінансові активи та фінансові зобов'язання у своєму балансі тоді і тільки тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату здійснення операції.

Під час первісного визнання фінансового активу чи фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс (у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку) витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи зобов'язання.

Фінансовим інструментом вважається будь-який контракт, в результаті якого у однієї сторони виникає фінансовий актив та фінансове зобов'язання або дольовий інструмент – у іншої.

Фінансовий актив – це будь-який актив Компанії, який є:

- грошовими коштами;
- інструментом капіталу іншої компанії;
- контрактним правом на отримання грошових коштів від іншої сторони контракту або на обмін фінансовими активами або зобов'язаннями з іншою стороною контракту на потенційно сприятливих для Компанії умовах;
- контракт, який буде або може бути погашений інструментами капіталу іншої сторони контракту, і який не є похідним інструментом, що зобов'язує або може зобов'язати Компанію отримати змінну кількість власних інструментів капіталу, або деривати, що буде або може бути погашений в інший спосіб, ніж шляхом обміну фіксованої суми готівки або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу.

Фінансове зобов'язання – це будь яке зобов'язання Компанії, яке є:

- контрактним зобов'язанням (сплатити або передати фінансовий актив іншій стороні контракту, або обмінятися фінансовими активами або зобов'язаннями на умовах, що є потенційно несприятливими для Компанії), або

- контракт, який буде або може бути погашений інструментами капіталу Компанії, і який не є похідним інструментом, що зобов'язує або може зобов'язати Компанію передати змінну кількість власних інструментів капіталу, або деривати, що буде або може бути погашений в інший спосіб, ніж шляхом обміну фіксованої суми готівки або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу Компанії.

Інструмент капіталу Компанії – це будь-який контракт, який являє собою остаточну частку в активах Компанії після вирахування усіх його зобов'язань.

Компанія визнає у своїй фінансовій звітності фінансове зобов'язання, тоді і тільки тоді, коли вона стає стороною контрактного забезпечення інструменту.

Компанія під час первісного визнання фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки, оцінює їх за справедливою вартістю без урахування витрат на операції. Компанія відображає в бухгалтерському обліку витрати на операції з придбання таких фінансових інструментів за рахунками витрат на дату їх здійснення.

Компанія оцінює усі інші фінансові інструменти під час первісного визнання за справедливою вартістю, до якої додаються витрати на операції.

Всі фінансові зобов'язання, крім тих, які були визначені як фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, і фінансових зобов'язань, що виникають у випадку, коли передача фінансового активу, відображеного в обліку за справедливою вартістю, не відповідає критеріям припинення визнання, оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Премії й дисконти, у тому числі первісні видатки на здійснення операцій, включаються в балансову вартість відповідного інструменту й амортизуються за методом ефективної ставки відсотка за цим інструментом.

- ***Класифікація фінансових активів***

Компанія класифікує фінансові активи як такі, що надалі оцінюються за амортизованою собівартістю, справедливою вартістю з визнанням її змін в іншому сукупному доході або справедливою вартістю з визнанням її змін у прибутку або збитку.

Розподіл активів за цими класами відбувається при первісному визнанні кожного активу і здійснюється відповідно до двох критеріїв: характеристики договірних грошових потоків (чи є вони виключно виплатою основної суми боргу та відсотків на неї) та бізнес-моделі, яка застосовується до цих активів (утримуються активи для погашення чи для продажу, чи для обох цілей).

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю тільки у випадку, якщо він відповідає обом нижченаведеним умовам і не класифікований як оцінюваний за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку:
- він утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків, і
- його договірні умови передбачають виникнення у встановлені терміни грошових потоків, які являють собою виплату виключно основної суми і процентів (SPPI) на непогашену частину основної суми.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході, тільки у випадку, якщо він відповідає обом нижченаведених умовам і не класифікований на розсуд Компанії як оцінюваний за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку:
- він утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається як шляхом отримання передбачених договором грошових потоків, так і шляхом продажу фінансових активів, і
- його договірні умови передбачають виникнення у встановлені терміни грошових потоків, які являють собою виплату виключно основної суми і процентів на непогашену частину основної суми.

Всі фінансові активи, які не відповідають критеріям для їх оцінки за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, як описано вище, оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

При припиненні визнання боргового фінансового активу, що оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, накопичені прибуток або збиток, раніше визнані у складі іншого сукупного доходу, перекласифіковуються зі складу власного капіталу в прибуток або збиток.

При первісному визнанні інвестицій в інструменти капіталу, які не призначені для торгових операцій, Компанія може на власний розсуд прийняти рішення, без права його подальшого скасування, відображати подальші зміни їх справедливої вартості в складі іншого сукупного доходу. Такий вибір здійснюється для кожної інвестиції окремо. Крім того, при первісному визнанні Компанія може безповоротно визначити фінансовий актив, який в іншому випадку відповідає вимогам, що підлягають оцінці за амортизованою вартістю, якщо це усуває або істотно зменшує невідповідності в обліку, які в іншому випадку могли б виникнути.

- **Оцінка бізнес-моделі**

Компанією проводиться оцінка мети бізнес-моделі, в рамках якої утримується актив, на рівні портфеля фінансових інструментів, оскільки це найкращим чином відображає спосіб управління бізнесом і надання інформації управлінському персоналу.

При цьому, розглядається така інформація:
- політики і цілі, встановлені для даного портфеля фінансових активів, а також для зазначених політик на практиці, зокрема, чи орієнтована стратегія управлінського персоналу на отримання процентного доходу, передбаченого договором, підтримку певної структури процентних ставок, забезпечення відповідності термінів погашення фінансових активів строкам погашення фінансових зобов'язань, що використовуються для фінансування цих активів, або реалізацію грошових потоків шляхом продажу активів;
- яким чином оцінюється результативність портфеля і яким чином ця інформація повідомляється управлінському персоналу Компанії ;
- ризики, які впливають на результативність бізнес-моделі (і фінансових активів, утримуваних в рамках цієї бізнес-моделі), і яким чином здійснюється управління цими ризиками;
- яким чином винагороджуються менеджери, що здійснюють керівництво бізнесом (наприклад, чи залежить ця винагорода від справедливої вартості активів, якими вони управляють, або від отриманих ними від активів грошових потоків, передбачених договором);
- частота, обсяг і терміни продажів в минулих періодах, причини таких продажів, а також очікування щодо майбутнього рівня продажів.

Однак інформація про рівні продажів розглядається не ізольовано, а в рамках єдиного цілісного аналізу того, яким чином досягається заявлена Компанією мета управління фінансовими активами і як реалізуються грошові потоки.

Фінансові активи, що утримуються для торгових операцій і управління якими здійснюється та результативність яких оцінюється на основі справедливої вартості, оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, оскільки вони не утримуються ані з метою отримання передбачених договором грошових потоків, ані з метою як отримання передбачених договором грошових потоків, так і продажу фінансових активів.

- ***Справедлива вартість***

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна

на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.
Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується організацією. Цей принцип дотримується, навіть якщо звичайний денний обсяг торгів на ринку не є достатнім, щоб абсорбувати кількість інструментів, які утримуються Компанією, і якщо заява на розміщення усієї позиції в межах однієї транзакції може вплинути на ціну котирування.
Портфель похідних фінансових інструментів або інших фінансових активів і фінансових зобов'язань, які не торгуються на активному ринку, оцінюється за справедливою вартістю групи фінансових активів і фінансових зобов'язань на основі ціни, яка буде отримана від продажу чистої довгої позиції (активу) за певною групою ризику або від продажу чистої короткої позиції (зобов'язання) за певною групою ризику при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Це стосується активів, які обліковуються за справедливою вартістю на періодичній основі, якщо Компанія:
(а) управляє групою фінансових активів та фінансових зобов'язань на основі чистої позиції за певним ринковим ризиком або кредитним ризиком певного контрагента, відповідно до внутрішньої стратегії інвестування та управління ризиками;
(б) надає інформацію за групами активів та зобов'язань ключовому управлінському персоналу; та
(в) ринкові ризики, включаючи тривалість схильності до конкретного ринкового ризику (або ризиків), що виникає у зв'язку з фінансовими активами і фінансовими зобов'язаннями, по суті є рівнозначними.
Методи оцінки, зокрема, моделі дисконтованих грошових потоків або моделі, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.
Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості наступним чином:
(і) Рівень 1 – це оцінки за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
(іі) Рівень 2 – це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін), та
(ііі) Рівень 3 – це оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).
Перехід з рівня на рівень ієрархії справедливої вартості вважається таким, що мав місце станом на кінець звітного періоду.

Витрати на проведення операції

Витрати на проведення операції – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Амортизована вартість

Амортизована вартість – це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус погашення основної суми боргу плюс нараховані проценти, а для фінансових активів – мінус будь-яке зменшення вартості щодо понесених збитків від знецінення. Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей у звіті про фінансовий стан.

Метод ефективної процентної ставки

Метод ефективної процентної ставки – це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента. Ефективна процентна ставка – це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх кредитних збитків) точно дисконтуються

протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна процентна ставка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни процентної ставки, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, встановлену для даного інструмента, або інших змінних факторів, які не змінюються залежно від ринкових ставок. Такі премії або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну дії інструмента. Розрахунок поточної вартості включає всі комісійні та виплати, сплачені або отримані сторонами договору, що є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

- ***Знецінення фінансових активів***

Компанія згідно з МСФЗ 9 використовує модель «очікуваних кредитних збитків», ключовим принципом якої є своєчасне відображення покращення або погіршення кредитної якості фінансових інструментів з врахуванням накопиченої історичної інформації, теперішньої ситуації та обґрунтованих прогнозах майбутніх подій та економічних умов.

Станом на кожну звітну дату Компанія оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. Для виконання такої оцінки Компанія порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Для торгової дебіторської заборгованості компанія застосовує спрощену оцінку резерву очікуваних збитків шляхом матричного резервування. На кожну звітну дату Компанія проводить сегментацію торгової дебіторської заборгованості по строках прострочення платежів.

Для кожного строку заборгованості Компанія застосовує окремий відсоток очікуваного кредитного збитку, а саме: строк прострочення від 1до 30 днів – 2 %; строк прострочення від 31-60 днів – 5 %; строк прострочення від 61-90 днів – 7 %; строк прострочення від 91-180 днів – 30%; строк прострочення від 181-366 днів – 70%; строк прострочення більше 366 днів – 100%.

Якщо, на звітну дату присутні характерні признаки знецінення фінансового інструменту, такі як:
значні фінансові труднощі у контрагента, зростання ймовірності оголошення контрагента банкрутства або іншої фінансової реорганізації, інформація про ліквідацію, наявна інша інформація що свідчить про ризик отримання кредитного збитку, Компанія розраховує резерв очікуваного кредитного збитку у розміри 100 % від суми такої дебіторської заборгованості.

Компанія визначає суму резерву очікуваного кредитного збитку окремо за кожною суттєвою заборгованістю в індивідуальному порядку.

Якщо Компанія оцінює значне зростання кредитного ризику, у разі прострочення договірних платежів більш ніж на 30 днів приймається спростовне припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим активом зазнав значного зростання з моменту первісного визнання. Компанія може спростувати це припущення, якщо вона має розумно необхідну та підтверджувану інформацію, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль, котра показує, що кредитний ризик із моменту первісного визнання не зазнав значного зростання навіть попри те, що договірні платежі прострочено більш ніж на 30 днів. Якщо Компанія з'ясує, що кредитний ризик значно зріс до того, як договірні платежі було прострочено більш ніж на 30 днів, то спростовне припущення не застосовується.

Значимість фінансових інструментів для фінансового стану та результатів діяльності Компанії є суттєвою.

Грошові кошти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівку в касі, залишки на поточних та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти).

До інших рахунків Компанії відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагента, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Компанії. Обов'язковий продаж валютної виручки, що регламентований Національним Банком України, здійснюється з розрахункового рахунку.

Грошові кошти в іноземній валюті на дату балансу перераховуються за відповідним курсом, як визначено у розділі «Операції в іноземних валютах».

Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Класифікація фінансових зобов'язань

Після первісного визнання Компанія оцінює всі фінансові зобов'язання за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за винятками, описаними у МСБО (IAS) 9.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість Компанії перед іншими особами, яку Компанія зобов'язана погасити.

Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО (IAS) 9 та вищевикладених принципів.

Компанія оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю.

Довгострокова кредиторська заборгованість обліковується згідно із вищевикладеними принципами за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги

До складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги Компанія відносить кредиторську заборгованість за вже придбані активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено), ще не оплачені Компанією.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить кредиторську заборгованість Компанії за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників Компанії. Компанія веде облік у розрізі окремих податків, платежів та зборів.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками зі страхування Компанія відносить кредиторську заборгованість за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхування майна підприємства та індивідуальне страхування його працівників.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з оплати праці Компанія відносить кредиторську заборгованість з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами Компанія відносить кредиторську заборгованість, що утворилася в результаті того, що Компанією були отримані грошові кошти від покупців, а продукція, товари, роботи або послуги ще не були відвантажені, виконані або надані.

Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками із внутрішніх розрахунків Компанія відносить кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники або засновники Компанії.

Інші поточні зобов'язання

До складу інших поточних зобов'язань Компанія відносить всю іншу кредиторську, яка не була віднесена до інших категорій.

Інші довгострокові зобов'язання

До складу довгострокової кредиторської заборгованості Компанія відносить всю кредиторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище.

Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань:

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнання фінансових активів, коли:

(а) активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність або
(б) Компанія передала права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклала угоду про передачу, і при цьому
(і) Компанія передала в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням активами, або
(іі) Компанія не передала та не залишила в основному всі ризики та вигоди володіння, але припинила здійснювати контроль. Контроль вважається збереженим, якщо контрагент не має практичної можливості повністю продати актив непов'язаній стороні без внесення додаткових обмежень на перепродаж.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Визнання фінансового зобов'язання припиняється в разі погашення, анулювання або закінчення терміну погашення відповідного зобов'язання.

При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим же кредитором на суттєво відмінних умовах або у разі внесення істотних змін в умови існуючого зобов'язання, визнання первісного зобов'язання припиняється, а нове зобов'язання відображається в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у звіті про сукупні прибутки та збитки за період

Згортання фінансового активу та фінансового зобов'язання

Фінансовий актив та фінансове зобов'язання слід згортати і подавати в звіті про фінансовий стан чисту суму тільки якщо Компанія:

- На теперішній час має юридично забезпечене право на згортання визнаних сум;
- Має намір або погасити зобов'язання на нетто-основі, або продати актив й одночасно погасити зобов'язання.

Резерви

Резерви визнаються, якщо Компанія має поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне), що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Якщо Компанія передбачає отримати відшкодування деякої частини або всіх резервів, наприклад, за договором страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але тільки в тому випадку, коли одержання відшкодування не підлягає сумніву. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування. Якщо вплив зміни вартості грошей у часі істотний, резерви дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли це доречно, ризики, характерні для конкретного зобов'язання. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення резерву з часом визнається як витрати на фінансування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена. Інформація про такі зобов'язання підлягає відображенню, за винятком випадків, коли можливість відтоку ресурсів, які являють собою економічні вигоди, є малоймовірною або суму такого зобов'язання неможливо достовірно оцінити.

Поточні забезпечення

Компанія у своєму обліку відображує резерв по витратам на відпустки. Компанія розраховує резерв по відпустках на дату балансу, враховуючи належну працівникам кількість днів відпустки станом на звітну дату та їх середню заробітну плату. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності Компанії, як поточні забезпечення.

Оренда

З 01.01.2019 року Товариство застосовує МСФЗ 16 «Оренда» до всіх видів оренди, включаючи оренду активів з права користування в суборенду, крім передбачених стандартом виключень. Товариство не застосовує цей стандарт до оренди нематеріальних активів. Товариство не визнає оренду по договорам:

- короткострокової оренди (термін дії якої, визначений згідно стандарту становить не більше 12 місяців;

- оренди, за якою базовий актив є малоцінним (тобто базових активів, вартість яких коли вони нові, не перевищує 500 $ США (гривневий еквівалент по курсу НБУ на момент визнання), навіть якщо сумарна величина таких договорів оренди є істотною).

У такому разі Товариство визнає орендні платежі, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

На початку дії договору Товариство оцінює, чи є договір орендою або чи містить договір оренду. Товариство проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

На дату початку оренди Товариство в якості орендаря визнає актив з права користування та орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату, застосовуючи припустиму ставку відсотків оренди, або ставку додаткових запозичень. Після дати початку Товариство в якості орендаря оцінює актив з права користування, застосовуючи модель собівартості з:

- вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності; та

- коригуванням на будь-яку переоцінку орендного зобов'язання

Після дати початку оренди орендар визнає у прибутку або збитку –окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, такі обидві складові:

а) відсотки за орендним зобов'язанням; та

б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталась подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Товариство як орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду. Класифікацію оренди здійснюють на дату початку дії оренди; повторна оцінка здійснюється лише у разі модифікації оренди.

Зміни оцінок (наприклад, зміни оцінок строку економічного експлуатації або ліквідаційної вартості базового активу) або зміни обставин (наприклад, невиконання зобов'язань орендарем) не ведуть до нової класифікації оренди з метою обліку.

На дату початку оренди Товариство визнає активи, утримувані за фінансовою орендою, у своєму звіті про фінансовий стан та подає їх як дебіторську заборгованість за сумою, що дорівнює чистій інвестиції в оренду.

Визнання та оцінка доходів

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Компанії, коли чисті активи збільшуються в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань (наприклад, чисте збільшення активу в результаті продажу активів чи зменшення зобов'язань у результаті відмови від боргу, який підлягає сплаті).

Визнання доходів при продажу активів

Дохід від продажу фінансових інструментів, основних засобів або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
б) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
в) суму доходу можна достовірно оцінити;
г) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
ґ) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. У деяких випадках цієї ймовірності може не бути до отримання компенсації або до усунення невизначеності. Проте, коли невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але є сумою безнадійної заборгованості або сумою, щодо якої ймовірність відшкодування перестала існувати, така сума визнається як витрати, а не як коригування первісно визнаної суми доходу.

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Витрати, як правило, можуть бути достовірно оцінені в разі забезпечення інших умов визнання доходу. Проте дохід не може бути визнаний, якщо витрати неможливо достовірно оцінити; за таких обставин будь-яка вже отримана за продаж товарів компенсація визнається як зобов'язання.

Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. Але в разі виникнення невизначеності щодо можливості отримання суми, яка вже включена до доходу, неоплачувана сума або сума, стосовно якої перестає існувати ймовірність відшкодування, визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

Дохід має оцінюватися за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню.

Дохід включає тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню Компанією на його власний рахунок. Суми, отримані від імені третіх сторін (такі, як податок з продажу, податки на товари та послуги і податок на додану вартість), не є економічними вигодами, що надходять до Компанії, і не ведуть до збільшення власного капіталу. Отже, вони виключаються з доходу.

Визнання доходів при наданні робіт/послуг
Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно, дохід, пов'язаний з операцією, визнається шляхом посилання на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду. Результат операції може бути попередньо оцінений достовірно у разі задоволення всіх наведених далі умов:
а) можна достовірно оцінити суму доходу;
б) є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією;
в) можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду; та
г) можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Компанії, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, має визнаватися якщо:

а) є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надходитимуть до суб'єкта господарювання; та
б) можна достовірно оцінити суму доходу.
Дохід має визнаватися на такій основі:
а) відсотки мають визнаватися із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;
б) роялті мають визнаватися на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та
в) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право акціонера на отримання виплати.

Визнання та оцінка витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Правила оцінки витрат МСФЗ не встановлені і в цьому немає необхідності, оскільки їх величина є похідною від вартості активів і зобов'язань, правила оцінки яких встановлені МСФЗ.

Витрати на персонал та відповідні відрахування

Витрати на заробітну плату та нарахування на неї, лікарняні та премії, нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавалися працівниками Компанії. Компанія не має юридичного чи умовного зобов'язання сплачувати пенсійні чи інші платежі, окрім платежів по державній системі соціального страхування.

Податок на прибуток – витрати з податку на прибуток являють собою суму, що складається з поточного податку на прибуток та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (податкового збитку) за період.

Оподатковуваний прибуток (податковий збиток) – прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).
Поточні податкові зобов'язання (активи) за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам (відшкодувати у податкових органів) із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють або превалюють до кінця звітного періоду.
Податкові ставки та податкове законодавство, що застосовуються для розрахунку цієї суми – це ставки і законодавство, прийняті або фактично прийняті на звітну дату в Україні чи в іншій країні, де Компанія здійснює свою діяльність і отримує оподатковуваний дохід.
Податкові активи та зобов'язання з поточного податку на прибуток також включають в себе коригування стосовно податків, сплата або відшкодування яких очікується відносно минулих періодів.
Поточні податки визнаються поза прибутком або збитком, якщо податок відноситься до статей, що визнаються в тому самому або іншому періоді поза прибутком або збитком. Отже, поточні податки, які відносяться до статей, що визнаються в тому самому або в іншому періоді:
а) в іншому сукупному прибутку, визнаються в іншому сукупному прибутку;
б) безпосередньо у власному капіталі, визнаються безпосередньо у власному капіталі.
Керівництво Компанії періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

Відстрочений податок

У відношенні розрахунку та відображення відстроченого податку Компанія керується чинним Податковим кодексом України, а саме у зв'язку зі змінами до Податкового Кодексу з 2015 року платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень відповідного розділу Податкового Кодексу. Раніше визнані відстрочені податкові активи та зобов'язання Компанія припиняє визнавати у якості активів та зобов'язань і відображає у складі прибутку або збитку в періоді списання.

3. НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Рух нематеріальних активів за рік, що скінчився 31 грудня 2019 року, був наступним:

	Програми	Інші	Всього
Первісна вартість			
на 01.01.2019 р.	88	-	88
За 2019р.			
Надійшло	-	-	-
Вибуло	-	-	-
на 31.12.2019 р.	88	-	88
Знос			
на 01.01.2019 р.	(38)	-	(38)
За 2019р.			
Нараховано	(15)	-	(15)
Вибуло	-	-	-
на 31.12.2019 р.	(53)	-	(53)
Балансова вартість:			
На 01.01.2019 р.	**50**	**-**	**50**
На 31.12.2019 р.	**35**	**-**	**35**

До нематеріальних активів включаються комп'ютерні програми, які використовуються Компанією при здійсненні своєї господарської діяльності.

Компанія не проводила переоцінку вартості наявних в неї нематеріальних активів у зв'язку з відсутністю інформації щодо активного ринку на подібні активи.

Станом на 31.12.2019 року нематеріальні активи, залишкова вартість яких дорівнює нулю, та які продовжують експлуатуватися, становить 12 тис. грн.

На звітну дату нематеріальні активи не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Компанією.

4. ОСНОВНІ ЗАСОБИ

Рух основних засобів за рік, що скінчився 31 грудня 2019 року, був наступним:

	Земля	Будівлі та споруди	Виробниче обладнання та інвентар	Транспортні засоби	Офісні меблі та обладнання	Інші	Всього
Первісна вартість							
на 01.01.2019 р.	-	**-**	**162**	**65**	**1**	**-**	**228**
за 2019 рік							
Надійшло	-	**-**	42	-	-	-	42
Вибуло	-	**-**	-	-	-	-	-
31.12.2019	**-**	**-**	**204**	**65**	**1**	**-**	**270**
Знос							
на 01.01.2019 р.	-	**-**	**(128)**	**(65)**	**(1)**	**-**	**(194)**
за 2019 рік							
Нараховано	-	**-**	(31)	-	-	-	(31)
Вибуло	-	**-**	-	-	-		-
31.12.2019	**-**	**-**	**(159)**	**(65)**	**(1)**	**-**	**(225)**
Балансова вартість:							
На 01.01.2019 р.	-	**-**	**34**	**-**	**-**	**-**	**34**
На 31.12.2019 р.	-	**-**	**45**	**-**	**-**	**-**	**45**

Компанія не проводила переоцінку основних засобів на звітну дату. У результаті вивчення цін щодо аналогічних основних засобів (відносно яких така інформація доступна), керівництво Компанії дійшло висновку, що справедлива вартість об'єктів основних засобів не суттєво відрізняється від їх справедливої вартості.

Первісна вартість основних засобів, залишкова вартість яких дорівнює нулю, та які продовжують експлуатуватися станом на 31.12.2019 року, становить 158 тис. грн.

На звітну дату основні засоби не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Компанією.

5. ІНШІ НЕОБОРОТНІ АКТИВИ

Станом на кінець звітного періоду інші необоротні активи включають активи з права користування, дисконтоване за ставкою НБУ на дату визнання, з вирахуванням суми накопиченої амортизації, щодо якої застосовано прямолінійний метод:

	31.12.2019	**31.12.2018**
Актив з права користування	340	-
Накопичена амортизація	(11)	-
Разом	**329**	**-**

Рух інших необоротних активів (актив з права користування) за рік, що скінчився 31 грудня 2019 року, був наступним:

	Актив з права користування (паркувальне місце)	**Актив з права користування (нежитлове приміщення – офіс)**	**Всього**
Первісна вартість			
на 01.01.2019 р.	-	-	**-**
за 2019 рік			
Надійшло	13	472	485
Вибуло	-	145	145
на 31.12.2019	**13**	**327**	**340**
Амортизаційні відрахування щодо актива з права користування			
на 01.01.2019 р.	-	-	**-**
за 2019 рік			
Нараховано	(11)	(145)	(156)
Вибуло	-	(145)	(145)
на 31.12.2019 р	**(11)**	**-**	**(11)**
Балансова вартість:			
на 01.01.2019 р.	-	-	**-**
на 31.12.2019 р.	**2**	**327**	**329**

6. ЗАПАСИ

Компанія обліковує як запаси допоміжні матеріали для споживання у процесі надання послуг, а саме: канцелярські товари, паливо, поштові марки, запасні частини, папір. Після придбання запасів Компанія списує їх вартість на витрати того періоду, в якому їх було використано.

Станом на кінець звітних періодів, запаси включають:

	31.12.2019	**31.12.2018**
Паливо	15	23
Запасні частини	-	8
Сировина й матеріали	124	3
Разом	**139**	**34**

7. ТОРГОВА ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Торгова дебіторська заборгованість включає заборгованість покупців, яка на звітну дату не була оплачена. Керівництво визначає резерв очікуваних кредитних збитків дебіторської заборгованості на основі ідентифікації конкретного покупця, тенденцій платежів, подальших надходжень та розрахунків й аналізу очікуваних майбутніх грошових потоків. Для торгової дебіторської заборгованості компанія застосовує спрощену оцінку резерву очікуваних збитків шляхом матричного резервування.

Станом на звітну дату, дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги включає:

	31.12.2019	31.12.2018
Дебіторська заборгованість	195	188
Резерв очікуваних кредитних збитків	(141)	(138)
Разом	**54**	**50**

Сума дебіторської заборгованості на 31.12.2019 року складається за надані депозитарні послуги в сумі 195 тис. грн. Сума дебіторської заборгованості на 31.12.2018 року складається за надані депозитарні послуги в сумі 188 тис. грн.

Станом на звітну дату, згідно аналізу дебіторської заборгованості щодо дат формування, Компанія має наступні періоди утворення торгової дебіторської заборгованості (без врахування впливу резерву очікуваних кредитних збитків):

	31.12.2019	31.12.2018
до 3-х місяців	64	63
від 3-х місяців до року	14	24
більше року	117	101
Разом	**195**	**188**

Керівництво Компанії вважає, що торгова дебіторська заборгованість Компанії буде погашена шляхом отримання грошових коштів та балансова вартість торгової дебіторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

Рух резереврву очікуваних кредитних збитків за звітний період:

	01.01. 2019	Нараховано за звітний період	Списано за звітний період	31.12.2019
Резерв очікуваних кредитних збитків (по заборгованості за товари, роботи, послуги)	(138)	(11)	(8)	(141)
Разом	**(138)**	**(11)**	**(8)**	**(141)**

8. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА ВИДАНИМИ АВАНСАМИ

Станом на звітну дату дебіторська заборгованість за виданими авансами включає:

	31.12.2019	31.12.2018
Аванси за послуги	16	8
Резерв очікуваних кредитних збитків	-	-
Разом	**16**	**8**

Основна сума авансу за послуги на 31.12.2019 року складається із авансового внеску у розмірі 8 тис. грн спеціального членського внеску, 3 тис. грн. за проживання у готелі, 2 тис. грн. за інформаційні послуги щодо подання звітності та/або адміністративних даних до НКЦПФР, 3 тис. грн. за постачання канцелярських товарів та послуги зв'язку, що є не знижувальним авансом. На 31.12.2018 року із авансового внеску у розмірі 6 тис. грн за оновлення програмної продукції, 2 тис. грн. за постачання питної води та послуги зв'язку, що є не знижувальним авансом.

Товариством не було виявлено ознак зменшення корисності активів

9. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА РОЗРАХУНКАМИ З НАРАХОВАНИХ ДОХОДІВ

Станом на звітну дату дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів у Компанії включає:

	31.12.2019	31.12.2018

Розрахунки за нарахованими доходами	10	10
Разом	**10**	**10**

Основна сума дебіторської заборгованості за розрахунками з нарахованих доходів на звітні дати складається із сум нарахованих процентів на депозит, розташований в ФДОУ АТ «Ощадбанк».

Товариством не було виявлено ознак зменшення корисності активів

10. ІНША ПОТОЧНА ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Станом на звітну дату інша поточна дебіторська заборгованість у Компанії включає:

	31.12.2019	**31.12.2018**
За операціями з цінними паперами	7009	7004
Резерв очікуваних кредитних збитків	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1	1
Разом	**7010**	**8**

Сума іншої поточної дебіторської заборгованості на 31.12.2019 року складається із поточної заборгованості за рахунками с бюджетом по єдиному соціальному внеску у розмірі 1 тис. грн., та заборгованості по договору з продажу цінних паперів – 7009 тис. грн. Дана заборгованість не є простроченою, строк оплати за Договором не настав. На момент складання та подання фінансової звітності, не було жодного фактору, відносто цієї заборгованості, який би свідчив про те, що кредитний ризик зазнав значного зростання. Компанією не було виявлено ознак зменшення корисності активу. В зв'язку з наявністю вищезазначених підстав, резерв очікуваних кредитних збитків не нараховувався. Керівництво Компанії очікує, що дана заборгованість буде погашена шляхом отримання грошових коштів або в інший спосіб протягом короткого проміжку часу.

Сума іншої поточної дебіторської заборгованості на 31.12.2018 року складається із заборгованості по договору з продажу цінних паперів – 7004 тис. грн. Та поточної заборгованості за рахунками с бюджетом по єдиному соціальному внеску у розмірі 1 тис. грн. Резерв під очікувані кредитні збитки не нараховувався

11. ПОТОЧНІ ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ

Станом на 31.12.2019 року поточні фінансові інвестиції Компанії включають цінні папери українських емітентів. На звітну дату проводиться аналіз котирувань акцій на підставі даних про біржові торги, що наведено Українською асоціацією інвестиційного бізнесу (УАІБ):

	31.12.2019	**31.12.2018**
Акції українських емітентів	21	21
Разом	**21**	**21**

Компанія має цінні папери, які утримуються за справедливою вартістю через інший совокупний дохід, а саме:

Найменування емітента цінних паперів	**Код ЄДРПОУ**	**код цінних паперів**	**Кількість акцій**	**Балансова вартість, тис. грн**	**Загальна номінальна вартість, грн.**	**% статутного капіталу**	**Інформація щодо переоцінки**
ПРАТ «ЗАВОД «СТРОММАШИНА»	05394966	UA4000090468	79300	20	19825,00	0,1260	переоцінка не проводилась
ПРАТ «КИЇВШЛЯХБУД	01384244	UA4000080881	4176	1	1044,00	0,0005	переоцінка не проводилась
ВАТ «РОСАВА	00152269	UA1005671003	6000	-	60,00	0,0001	переоцінка не проводилась

Станом на 31.12.2019 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 21 тис. грн., відносяться до 3-го рівня ієрархії, протягом звітного періоду переміщення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Станом на 31.12.2018 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 21 тис. грн., відносяться до 3-го рівня ієрархії.

12. ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ

Станом на звітну дату, грошові кошти та їх еквіваленти включають грошові кошти на поточних рахунках в банках у таких валютах:

	31.12.2019	**31.12.2018**
Українські гривні	1102	1576
Долари США	6	3
Разом	**1108**	**1579**

Станом на 31.12.2019 року грошові кошти утримується Компанією АТ «ОЩАДБАНК» - 1108 тис. грн., або 100,0 %.

Банківські рахунки Компанії, по яким маються залишки станом на 31 грудня, включають:

	31.12.2019	**31.12.2018**
Поточні рахунки	330	49
Короткострокові депозити	778	1530
Разом	**1108**	**1579**

Суми по депозитах, що відображені на балансі Компанії станом на 31 грудня, (% річний):

	31.12.2019	**31.12.2018**
Депозити в національній валюті (поточний), 15 %	78	830
Депозити в національній валюті (поточний), 15,1 %	700	700
Разом	**778**	**1530**

Товариством не було ідентифіковано ознак знецінення грошових коштів та їх еквівалентів в банках, в яких обслуговується Товариство, та відповідно резерв не створено.

13. ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ КАПІТАЛ

Власний капітал підприємства включає статутний капітал, резервний капітал та нерозподілений прибуток (непокритий збиток).
Протягом звітного періоду зміни, у розподілу часток учасників у статутному фонді (капіталі) Компанії, не відбувались. Станом на 31.12.2019 р. розмір статутного фонду (капіталу) відповідає установчим документам, а саме діючій редакції Статуту, затвердженого загальними зборами учасників згідно Протоколу № 12/12-1 від 12.12.2014 року. Діючу редакцію Статуту Компанії зареєстровано Реєстраційною службою Дніпропетровського міського управління юстиції Дніпропетровської області 13.01.2015 року (номер запису 12241050023026288).
Зареєстрований капітал Компанії складає 8 071 000 гривень. (вісім мільйонів сімдесят одна тисяча гривень 00 копійок).

№ п/п	Назва учасника Компанії	Частка учасника Компанії у статутному капіталі Компанії	
		у гривнях	у відсотках
1.	СТАФЕРТОН КОММЕРШІАЛ ЛТД (STAFERTON COMMERCIAL LTD) місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5

2.	ШЕВКОНН ХОЛДІНГЗ ЛТД (SHEVKONN HOLDINGS LTD) місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
3.	ПЕТРОЛІНК ХОЛДІНГЗ С.А. (PETROLYNK HOLDINGS S.A.) місцезнаходження: Дейлі Білдінг, Принц Вілліам Стріт, Чарлзтаун, Невіс, Вест-Індія	766 745,00	9,5
4.	МЕІНВІЛЛЕ ЛІМІТЕД (Mainville Limited), місцезнаходження: № 1 Мепп Стріт, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
5.	ПРІСТЕЛЛІ ХОЛДІНГЗ ІНК. (PRISTELLY HOLDINGS INC.) місцезнаходження: Вантерпул Плаза, П.С. 873, Вікхемз Кей 1, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
6.	КРЕОНТАС КОММЕРШІАЛ ЛТД (KREONTAS COMMERCIAL LTD), місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
7.	РЕЙНВАЛД ЛІМІТЕД (REINWALD LIMITED), місцезнаходження: № 1 Мепп Стріт, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
8.	ФІОС ВЕНЧЕРЗ ЛТД (FIOS VENTURES LTD), місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
9.	ФОРКАС ЛІМІТЕД (FORCAS LIMITED), місцезнаходження: Сьют 102, Граунд Флор, Блейк Білдінг, Корнер Ейр енд Хьюстон Стрітс, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
10.	ТРАНССАЛФ ЛІМІТЕД (TRANSSULPH LIMITED); місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
11.	ФОРДІВАТ ЛІМІТЕД (FORDIVAT LIMITED), місцезнаходження: Тройзінос, 4А, П.С. 3048 Лімассол, Кіпр	403 550,00	5,0
Всього		**8 071 000,00**	**100**

Внески до статутного капіталу сплачені учасниками Компанії грошовими коштами в повному обсязі.
Компанія дотримується нормативних вимог до розміру статутного капіталу:

Нормативний документ	Нормативний показник	Показник Компанії
1.Пункт 2 статті 14 Розділу II Закону «Про депозитарну систему України» №5178-VI від 06.07.2012р.; 2.Пункт 3 глави 4 Розділу III Порядку та умов видачі ліцензії на провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку Затверджене рішенням НКЦПФР № 817 від 14.05.2013 р.; 3.Пункт 17 глави 2 Розділу II Ліцензійних умов провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – депозитарної діяльності та клірингової діяльності Затверджене рішенням НКЦПФР № 862 від 21.05.2013 р.	Статутний капітал повинен бути сплачений коштами в розмірі не менше як 7 мільйонів гривень	8071 тис. грн.

14. РЕЗЕРВНИЙ КАПІТАЛ

Резервний капітал формується згідно законодавства України з метою забезпечення покриття збитків підприємств. Встановлений законодавством розмір резервного капіталу становить не менше 25% статутного капіталу. Його формування проводиться шляхом щорічних відрахувань не менш ніж 5% відсотків з прибутку підприємств. За результатами 2018 року підприємство отримало збиток, тому відрахувань до Резервного капіталу у звітному періоді не здійснювало. Станом на 01.01.2019 та 31.12.2019 року сума резервного капіталу у Компанії склала 63 тис. грн.

15. ІНШІ ДОВГОСТРОКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Станом на звітні дати інші довгострокові зобов'язання включають:

	31.12.2019	**31.12.2018**
Інші довгострокові зобов'язання	169	-
Разом	**169**	**-**

Сума інших довгострокових зобов'язань складається з орендних зобов'язань за договорами оренди у розмірі 169 тис. грн. які включають суму несплачених орендних платежів, продисконтованих на дату визнання по обліковій ставці НБУ

Станом на звітну дату, згідно аналізу довгострокових зобов'язань щодо дат формування, Компанія має наступні періоди утворення довгострокових зобов'язань:

	31.12.2019	31.12.2018
до 3-х років	161	-
від 3-х до 5 років	-	-
більше 5 років	-	-
Разом	**161**	**-**

16. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЗА РОЗРАХУНКАМИ

Станом на звітні дати поточні зобов'язання за розрахунками включають:

	31.12.2019	31.12.2018
Торгова кредиторська заборгованість	9	3
Зобов'язання з одержаних авансів	156	41
Інші поточні зобов'язання	161	1
Разом	**326**	**45**

Сума інших поточних зобов'язань на 31.12.2019 року складається із сум, які помилково надійшли на розрахунковий рахунок Товариства, та підлягають поверненню у розмірі 1 тис. грн. та орендне зобов'язання за договорами оренди у розмірі 160 тис. грн. які включають суму несплачених орендних платежів, про дисконтованих на дату визнання по обліковій ставці НБУ

Сума інших поточних зобов'язань у розмірі 1 тис. грн. на 31.12.2018 року складається із сум, які помилково надійшли на розрахунковий рахунок Товариства, та підлягають поверненню.

Станом на звітну дату згідно аналізу зобов'язання з оренди що показує строки, які лишились до погашення за контрактами, Компанія має наступні періоди:

	31.12.2019	31.12.2018
до 3-х місяців	-	-
від 3-х місяців до року	160	-
більше року	-	-
Разом	**160**	**-**

Керівництво Компанії вважає, що погашення торгової кредиторської заборгованості Компанії призведе до відтоку грошових коштів або інших активів, тому балансова вартість торгової кредиторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

17. ПОТОЧНІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Станом на звітні дати інші поточні забезпечення включають:

	31.12.2019	31.12.2018
Поточні забезпечення	242	241
Разом	**242**	**241**

Поточні забезпечення складаються із забезпечення виплат персоналу, які включають зобов'язання з оплати відпусток працівникам, які Компанія буде сплачувати у майбутньому при наданні відпусток, або у вигляді компенсації у разі звільнення працівників, по яким залишились невикористані відпустки.

18. ЧИСТИЙ ДОХОД (ВИРУЧКА) ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ

За звітні роки чисті доходи від основних операцій Компанії за категоріями включають:

	31.12.2019	31.12.2018
Доходи від надання послуг за депозитарною діяльністю	2781	2745
Собівартість реалізованих послуг	(988)	(863)
Разом	**1793**	**1882**

Виручка Компанії за географічним розташуванням замовників складається із замовників, розташованих у:

2019 рік

	Депозитарна діяльність	
	Обсяг доходу, тис. грн	Відсоток від загального обсягу, %
Україна	2765	99,41
Британські Віргінські Острови	4	0,13
Республіка Кіпр	12	0,46

2018 рік

	Депозитарна діяльність	
	Обсяг доходу, тис. грн	Відсоток від загального обсягу, %
Україна	2727	99,35
Британські Віргінські Острови	5	0,18
Республіка Кіпр	13	0,47

19. СОБІВАРТІСТЬ РЕАЛІЗОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ (ТОВАРІВ, РОБІТ, ПОСЛУГ)

За звітні роки собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) Компанії включають:

	2019 рік	**2018 рік**
Зарплата співробітників	210	164
Нарахування ЄСВ на зарплату	46	36
Витрати на ТМЦ, послуги виробничого призначення	694	635
Витрати на відрядження	33	24
Забезпечення виплат відпусток	5	4
Разом	**988**	**863**

20. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ

За звітні роки адміністративні витрати Компанії включають:

	2019 рік	**2018 рік**
Зарплата адміністративного апарату	1443	1265
Нарахування ЄСВ на зарплату	318	277
Забезпечення виплат відпусток	192	196
Консультаційні послуги та аудит, оренда, послуги охорони приміщення, інформаційно-технічне обслуговування, послуги адміністративного призначення	91	50
Витрати на ТМЦ адміністративного призначення	59	56
Брокерські послуги	4	0
Депозитарні послуги	56	35
Плата за оренду приміщення	2	139
Послуги зв'язку, інтернету та кур'єрські послуги	10	9
Послуги банків	11	18
Послуги з технічного обслуговування і ремонту автомобіля	19	14
Членські внески	43	8
Амортизація нематеріальних активів та основних засобів	48	51
Амортизаційні відрахування щодо активів з права користування	156	-
Разом	**2452**	**2118**

21. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

За звітні роки інші операційні доходи та витрати включають:

	2019 рік	**2018 рік**
Інші операційні доходи:	**213**	**192**
Дохід від курсової різниці	-	-
Дохід за нарахованими відсотками за депозитом	213	192

Інші операційні витрати	**(21)**	**(51)**
Резерв очікуваних кредитних збитків	(11)	(48)
Витрати від списання заборгованості	(1)	-
Від'ємне значення курсової різниць	(5)	-
Інші нарахування ЄСВ	(1)	(1)
Обов'язкові виплати працівникам	(3)	(2)
Фінансовий результат від іншої операційної діяльності	**192**	**141**

22. ІНШІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Станом на звітні дати інші доходи та витрати включають:

	2019 рік	2018 рік
Інші доходи:	**6**	**-**
Дохід від продажу цінних паперів	7010	-
Собівартість реалізованих фінансових івестицій	(7004)	
Інші витрати	**-**	**-**
Витрати з надання безповоротної фінансової допомоги	-	-
Знецінення цінних паперів	-	-
Фінансовий результат від іншої діяльності	**6**	**-**

23. ФІНАНСОВІ ВИТРАТИ

Станом на звітні дати фінансові витрати включають:

	2019 рік	2018 рік
Фінансові витрати	**-**	**-**
Відсоткові витрати за зобов'язаннями з оренди	(15)	-
Разом	**(15)**	-

Дохід Товариства від наданих послуг у звітному році збільшився незначно, порівняно з минулим роком, на 36 тис. грн. Це зумовлене переглядом розміру плати за послуги. Собівартість реалізованих послуг також збільшилась на 125 тис. грн. через збільшення вартості товарів і послуг, які беруть участь в отриманні доходу. Інші операційні витрати у звітному періоді зменшилися в порівнянні з минулим роком на 30 тис. грн. у зв'язку зі зменшенням суми резерву під очікувані кредитні збитки на дебіторську заборгованість.

24. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

У відношенні розрахунку та відображення відстроченого податку Компанія керується чинним Податковим кодексом України, а саме у зв'язку зі змінами до Податкового Кодексу з 2015 року платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень відповідного розділу Податкового Кодексу.

За результатами фінансово-господарської діяльності за 2019 рік Компанія отримала збиток у розмірі 476 тис. грн, тому податок на прибуток не нараховувався.

25. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	**Методики оцінювання**	**Метод оцінки (ринковий, дохідний,**	**Вихідні дані**

		витратний)	
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Фінансові інструмент	Первісна оцінка здійснюється за ціною договору, яка є справедливою вартістю, подальша оцінка за справедливою вартістю через прибуток або збиток.	Ринковий, дохідний	Контрактні умови, імовірність погашення, очікувані грошові потоки, неспостережувальні дані 3 рівя
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня

Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	**1 рівень** (ті, що мають котирування, та спостережувані)		**2 рівень** (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		**3 рівень** (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		**Усього**	
	2019	2018	2019	2018	2019	2018	2019	2018
Дата оцінки	**31.12.19**	**31.12.18**	**31.12.19**	**31.12.18**	**31.12.19**	**31.12.18**	**31.12.19**	**31.12.18**
Фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі	-	-	-	-	21	21	21	21
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	-	-	7010	7005	7010	7005
Основні засоби	-	-	-	-	45	34	45	34
Нематеріальні активи	-	-	-	-	35	50	35	50
Дебіторська заборгованість (за товари, роботи, послуги)	-	-	-	-	54	50	54	50
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами	-	-	-	-	16	8	16	8
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	-	-	-	-	-	1	-	1
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	-	-	-	-	10	10	10	10
Грошові кошти та	1108	1579	-	-	-	-	1108	1579

їх еквіваленти								
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	-	-	-	9	3	9	3
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	-	-	-	-	156	41	156	41

Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

Станом на 31.12.2019 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 21 тис. грн, відносились до 3-го рівню. За звітний період переведення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Станом на 31.12.2019 року обліковувались грошові кошти та їх еквіваленти, у сумі 1108 тис. грн та відносилась до 1-го рівню ієрархії. Переведення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Станом на 31.12.2019 року обліковується основні засоби, нематеріальні активи та інші фінансові інструменти у сумі 7335 тис.грн. Переміщення між рівнями не відбувалось.

Станом на 31.12.2018 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 21 тис. грн, відносились до 3-го рівню ієрархії.

Станом на 31.12.2018 року обліковувались грошові кошти та їх еквіваленти, у сумі 1579 тис. грн та відносилась до 1-го рівню ієрархії. Переведення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Станом на 31.12.2018 рок обліковується основні засоби, нематеріальні активи та інші фінансові інструменти у сумі 7201 тис.грн. Переміщення між рівнями не відбувалось.

Інші розкриття справедливої вартості

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Стаття	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2019	2018	2019	2018
1	2	3	4	5
Фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі	21	21	21	21
Грошові кошти та їх еквіваленти	1108	1579	1108	1579
Інша поточна дебіторська заборгованість	7010	7005	7010	7005
Основні засоби	45	34	45	34
Нематеріальні активи	35	50	35	50
Дебіторська заборгованість (за товари, роботи, послуги)	54	50	54	50
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами	16	8	16	8
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	-	1	-	1
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	10	10	10	10
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	9	3	9	3
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	156	41	156	41

Оцінка основних засобів, нематеріальних активів та інших фінансових інструментів ґрунтується на закритих вхідних даних 3-го рівня, справедлива вартість таких фінансових інструментів дорівнює балансовій вартості. Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

26. ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ (ЗА ПРЯМИМ МЕТОДОМ)

Стаття «Інші надходження» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів за 2019 рік у Компанії складає 166 тис. грн. До складу цієї статті включена сума отриманих процентів банку за депозитними договорами у розмірі 166 тис. грн.
Стаття «Інші витрачання» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів за 2019 рік у Компанії складає 51 тис. грн. До складу цієї статті включені грошові кошті видані під звіт у розмірі 40 тис. грн., плата за розрахунково-касове обслуговування банка у розмірі 11 тис. грн.
Стаття «Витрачання на сплату відсотків» в результаті фінансової діяльності в звіті про рух грошових коштів у Компанії складає 16 тис. грн. До складу цієї статті за 2019 рік включена сума сплачених відсотків за орендне зобов'язання у розмірі 16 тис. грн.
У 2019 році Компанія отримала грошові кошти (дивіденди) для наступної виплати власникам цінних паперів у розмірі 227356 тис.грн., та перерахувала ці грошові кошти (дивіденди) депонентам відповідно до розпорядження про виплату доходів власникам цінних паперів у розмірі 227356 тис. грн. Такі грошові потоки в звітності відображені на нетто-основі.

Стаття «Інші витрачання» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів за 2018 рік у Компанії складає 47 тис. грн. До складу цієї статті включена сума грошових коштів виданих під звіт у розмірі 28 тис. грн., плата за розрахунково-касове обслуговування банка у розмірі 19 тис. грн.
Стаття «Інші платежі» в результаті фінансової діяльності в звіті про рух грошових коштів у Компанії за 2019 рік складає 155 тис. грн. До складу цієї статті включена сума платежів за право користування активом.
Стаття «Інші надходження» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів за 2018 рік у Компанії складає 190 тис. грн. До складу цієї включена сума отриманих процентів банку за депозитними договорами у розмірі 190 тис. грн.
У 2018 році Компанія отримала грошові кошти (дивіденди) для наступної виплати власникам цінних паперів у розмірі 194162 тис.грн., та перерахувала ці грошові кошти (дивіденди) депонентам відповідно до розпорядження про виплату доходів власникам цінних паперів у розмірі 194162 тис. грн. Такі грошові потоки в звітності відображені на нетто-основі.

27. ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ СТОРОНАМИ

Пов'язані сторони або операції з пов'язаними сторонами, як визначено у МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов`язаних сторін», представлені таким чином:

а) Особа, або близький член родини такої особи пов'язаний з Компанією, якщо така особа:
і. має контроль або спільний контроль над Компанією;
іі. має значний вплив на Компанію; або
ііі. є представником провідного управлінського персоналу Компанії або її материнської компанії.
б) Компанія пов"язана з іншою Компанією, якщо виконується будь-яка з наведених нижче умов:
і. Компанія та інша компанія є членами однієї групи (що означає, що кожна материнська чи дочірня компанія пов'язані між собою);
іі. Компанія є асоційованою компанією або спільним підприємством з іншою компанією (або асоційованою компанією чи спільним підприємством члена групи, до складу якої також входить і інша компанія);
ііі. Обидві компанії є спільним підприємством іншої компанії;
іv. Компанія є спільним підприємством компанії, а інша компанія є асоційованою компанією в останній;
v. Інша компанія є програмою виплат після закінчення трудової діяльності працівникам Компанії чи працівникам будь-якої пов'язаної компанії. Якщо Компанія сама є такою програмою виплат, то компанії - спонсори програми є також пов'язаними сторонами Компанії;
vі. Компанія знаходиться під контролем або спільним контролем особи, визначеної в а);
vіі. Особа, визначена в а)і) має значний вплив на Компанію, або є представником провідного управлінського персоналу Компанії (або її материнської компанії).

При розгляді кожної можливої пов'язаної сторони особлива увага приділяється змісту відношень, а не тільки їх юридичній формі.

Оцінка активів або зобов'язань здійснюється за балансовою вартістю, що визначається згідно з відповідним МСФЗ.

Пов'язані сторони можуть укладати угоди, які не проводилися б між непов'язаними сторонами. Ціни та умови таких угод можуть відрізнятися від цін та умов угод між непов'язаними сторонами.

На звітну дату ідентифіковано наступні пов'язані сторони:

№ п/п	Назва пов'язаної особи	Частка у статутному капіталі Компанії	
		у гривнях	у відсотках
1	Управлінський персонал Компанії (генеральний директор та головний бухгалтер)	-	-
Всього		**-**	**-**

Нижче наведено дані по операціях з пов'язаними сторонами за 2019 та 2018 роки:

Пов'язані сторони	Кількість осіб		Вид транзакції	Оборот за 2019 рік	Заборгованість станом на 31.12.2019	Оборот за 2018 рік	Заборгованість станом на 31.12.2018
	2019 рік	2018 рік					
Управлінський персонал	2	2	Заробітна плата	800	-	664	-
Управлінський персонал	1	1	Отримання матеріалів	185	-	217	-
Всього	X		X	985	-	881	-

28. ФАКТИЧНІ ТА ПОТЕНЦІЙНІ ФІНАНСОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Податкова система

З моменту прийняття Податкового кодексу України у 2011 році, постійно приймаються зміни до нього, що змінюють (інколи кардинально) основні принципи оподаткування. Податкове, валютне та митне законодавство України часто змінюється, тому може тлумачитися по-різному. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченням цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності. Внаслідок цього може існувати значна невизначеність щодо забезпечення або тлумачення нового законодавства та нечіткі або відсутні правила його виконання. Податкові органи України можуть займати більш агресивну позицію у своєму тлумаченні законодавства та проведенні податкових перевірок, застосовуючи досить складний підхід. Ці фактори у поєднанні із зусиллями податкової служби, спрямованими на збільшення надходжень у відповідь на зростання бюджетного тиску, можуть призвести до зростання рівня та частоти податкових перевірок, тому існує можливість, що операції та діяльність, які раніше не заперечувались, можуть бути оскаржені. У результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафів та пені. Фіскальні органи можуть проводити податкові перевірки у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів. Наслідки таких перевірок з боку податкових органів не можуть бути оцінені з достатнім ступенем надійності, проте вони можуть бути суттєвими для фінансового стану та діяльності організації в цілому.

Юридичні зобов'язання

У Компанії немає справ з судовими позовами і претензіями.

29. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Функція управління ризиками у Компанії здійснюється стосовно фінансових ризиків, а також операційних та юридичних ризиків. Фінансові ризики складаються з ринкового ризику (який включає валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик), кредитного ризику та ризику ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є визначення лімітів ризику й нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувались. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків.

До процесу управління ризиками у Компанії залучено всі види бізнесу, які впливають на параметри цих ризиків. Управління ризиками у Компанії здійснюється на всіх рівнях організації від вищого керівництва до рівня, на якому ці ризики безпосередньо приймаються.

В рамках своєї програми по управлінню ризиками, Компанія проводить інвентаризацію своїх поточних ризикових позицій за категоріями ризику, вимірює чутливість чистого доходу і власного капіталу в рамках стохастичного і детермінованого сценаріїв. Моделі, сценарії і допущення регулярно переглядаються і оновлюються по мірі необхідності.

Проте, моделі чутливі до граничних малоймовірних сценаріїв і можуть показати невірні результати при їх настанні. Різкі можливі коливання не є однозначною підставою для перегляду оцінок, якщо вони не призводять до змін в тривалій перспективі та на постійній основі.

Аналіз чутливості не відображає того, який чистий прибуток за період міг би бути, якби були інші змінні ризику, ніж при проведенні аналізу, тому що аналіз заснований на експозиції в майбутньому інформації, відомої на звітну дату. І при цьому результати чутливості призначені для точного передбачення майбутнього власного капіталу або прибутку. Аналіз не враховує вплив майбутнього нового бізнесу, який може бути важливим компонентом майбутніх доходів. Не розглядаються всі методи, доступні для управління, що реагують на зміни у фінансовому середовищі, такі як зміна розподілу інвестиційного портфеля або коригування ставок по кредитах. Крім того, результати аналізу не можуть бути екстрапольовані для більш тривалих періодів, так як ефект не має лінійної тенденції. Тому, процес управління ризиками не може гарантувати точного передбачення майбутніх результатів.

Основні ризики, що властиві Компанії в ході її операційної діяльності, і способи їх управління представлені нижче.

Компанія при веденні професійної діяльності здійснює управління фінансовими та нефінансовими ризиками.

25.1. ФІНАНСОВІ РИЗИКИ.

Загальний фінансовий ризик *(ризик банкрутства)* - ризик неможливості продовження діяльності підприємства, який може виникнути при погіршенні фінансового стану Компанії, якості його активів, структури капіталу, при виникненні збитків від його діяльності внаслідок перевищення витрат над доходами.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик - ризик виникнення фінансових втрат (збитків), які пов'язані з несприятливою зміною ринкової вартості фінансових інструментів у зв'язку з коливаннями цін на чотирьох сегментах фінансового ринку, чутливих до зміни відсоткових ставок: ринку боргових цінних паперів, ринку пайових цінних паперів, валютному ринку і товарному ринку.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик включає:

- процентний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на боргові цінні папери та похідні фінансові інструменти процентної ставки. Компанія зазнає впливу коливань переважних рівнів ринкових процентних ставок на свій фінансовий стан та грошові потоки. Процентна маржа може збільшуватись в результаті таких змін, але може й зменшуватись або призводити до збитків у разі виникнення несподіваних змін.
- пайовий ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на пайові цінні папери та похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є такі цінні папери;
- валютний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання курсів іноземних валют та золота. За 2019 рік курс ЄВРО коливався в коридорі, нижня межа якого становила 25,766712 грн./ЄВРО, а верхня – 32,609616 грн./ЄВРО, курс рубля РФ: нижня межа – 0,37133 грн./рубль, верхня межа – 0,42760 грн./рубль, - курс долара США: нижня межа – 23,255155 грн./долар США, а верхня межа – 28,270148 грн./долар США. Значні коливання курсів не можуть значно вплинути на розмір прибутку Компанії, оскільки Компанія майже не проводить операцій в іноземній валюті, але це може погіршити її стан бо впливає на фінансове становище її клієнтів.
- товарний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є товари;
- інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок процентного, пайового, валютного чи товарного ризиків), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Компанія не проводила аналіз чутливості валютного та відсоткового ризиків, оскільки станом на звітні дати не мала на балансі фінансових активів у іноземній валюті та/або фінансових інструментів із фіксованою відсотковою ставкою.

Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

На основі аналізу стандартного відхилення від середнього значення фондового індексу ПФТС керівництво Компанії визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-14,2 % (у попередньому році +/-16,4 %). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Цінові ризики

Емітент акцій	Балансова вартість (тис.грн.)	Стандартне відхилення, % (зміни)	Потенційний вплив на чисті активи Компанії	
			Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни
На 31.12.2019 р.				
ПАТ «ЗАВОД «СТРОММАШИНА», код за ЄДРПОУ 05394966, код цінних паперів UA4000090468	20	+/-14,2	+3	-3
ПРАТ «КИЇВШЛЯХБУД» код за ЄДРПОУ 01384244, код цінних паперів UA4000080881	1	+/-14,2	-	-
Разом акції підприємств	21	-	+3	-3
На 31.12.2018 р.				
ПАТ «ЗАВОД «СТРОММАШИНА», код за ЄДРПОУ 05394966, код цінних паперів UA4000090468	20	+/-16,4	+3	-3
ПРАТ «КИЇВШЛЯХБУД» код за ЄДРПОУ 01384244, код цінних паперів UA4000080881	1	+/-16,4	-	-
Разом акції підприємств	21	-	+3	-3

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство інвестує кошти в банківські депозити в іноземній валюті та може інвестувати в цінні папери, номіновані в доларах США/ євро (наприклад, державні облігації у доларах США/ єврооблігації України 9,58 відсотка, на основі, даних волатильності офіційного курсу гривні до долара США, опублікованого на офіційному сайті Національного банку України.

Чутливі до коливань валютного курсу активи

Активи номіновані в іноземній валюті	**31 грудня 2019**	**31 грудня 2018**
Каса та рахунки в банках	6	3
Банківські депозити	-	-
Всього	**6**	**3**
Частка в активах Товариства, %	**0,07%**	**0,03%**

Аналіз чутливості до валютних ризиків проведено на основі історичних даних щодо волатильності курсів іноземних валют.

Валютні ризики

Валюта	Сума (тис. грн.)	Стандартне відхилення, % (зміни)	Потенційний вплив на активи Товариства	
		+	Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни
На 31.12.2019 р.				
Долар США	6	9,58	+1	-
Разом	**6**	**-**	**+1**	**-**
На 31.12.2018 р.				
Долар США	3	0,8	-	-
Разом	**3**	**-**	**-**	-

Кредитний ризик – ризик виникнення у Компанії фінансових втрат (збитків) внаслідок невиконання в повному обсязі або неповного виконання контрагентом своїх фінансових зобов'язань перед Компанією відповідно до умов договору. Розмір збитків у цьому випадку пов'язаний із сумою невиконаного зобов'язання.

До кредитних ризиків відносяться, зокрема:

ризик контрагента – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання клієнтом або контрагентом за правочином щодо цінних паперів своїх зобов'язань перед Компанією;

ризик дефолту – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання емітентом або особою, що видала цінний папір, що належать Компанії, своїх зобов'язань щодо виплати доходу та/або погашення цінних паперів;

Кредитний ризик виникає, головним чином, у зв'язку із дебіторською заборгованістю.

Дебіторська заборгованість

Управління кредитним ризиком, що пов'язаний із покупцями, здійснюється кожною бізнес-одиницею у відповідності до політики, процедур та системі контролю, встановленими Компанією по відношенню до

управління кредитними ризиками, що пов'язані із покупцями. Кредитна якість покупця оцінюється на основі детальної форми оцінки кредитного рейтингу. Основні фактори, які беруться до уваги в ході аналізу зменшення корисності дебіторської заборгованості включають визначення того, чи прострочені виплати основної суми заборгованості більш, ніж на 30 днів, чи відомо про будь-які труднощі з огляду на грошові потоки контрагентів, зниження кредитного рейтингу або порушення первісних умов відповідного договору. Здійснюється регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості покупців. Компанія здійснює аналіз зменшення корисності заборгованості, що оцінюються індивідуально (по великим контрагентам), і резерву на зменшення корисності заборгованості, що оцінюються у сукупності (велика кількість малих дебіторів об'єднуються у однорідні групи). Компанія оцінює концентрацію ризику по відношенню до торгової дебіторської заборгованості, як низьку.

Резерв під зменшення корисності заборгованості, що оцінюється на індивідуальній основі

Компанія визначає суму резерву на зменшення корисності окремо за кожною суттєвою заборгованістю в індивідуальному порядку. Питання, що розглядаються при визначенні суми резерву, включають можливість реалізації бізнес-плану контрагента, його здатність підвищити продуктивність праці в разі виникнення фінансових труднощів, грошові надходження та очікувані виплати дивідендів в разі оголошення банкрутом, наявність іншої фінансової підтримки та можлива вартість продажу застави, а також часові рамки очікуваних грошових потоків. Збитки від зменшення корисності оцінюються на кожну звітну дату, якщо будь-які непередбачені обставини не вимагають більшої уваги.

Резерв під зменшення корисності заборгованості, що оцінюється на сукупній основі

Компанія визначає суму резерву на зменшення корисності несуттєвої заборгованості, а також окремої суттєвої заборгованості, стосовно якої ще немає об'єктивних ознак зменшення корисності, на сукупній основі. Компанія аналізує резерви на знецінення на кожну звітну дату, при цьому кожний сукупність заборгованостей (портфель) перевіряється окремо.
В ході аналізу резерву на зменшення корисності заборгованості на сукупній основі Компанія враховує зменшення корисності, що може мати місце у портфелі, навіть якщо немає об'єктивних ознак зменшення корисності окремої заборгованості. Збитки від зменшення корисності визначаються з урахуванням такої інформації: збитки в портфелі у попередніх періодах, поточні економічні умови, відповідний проміжок часу між моментом можливого понесення збитку від зменшення корисності та моментом визначення зменшення корисності як такого, що потребує створення резерву в ході аналізу знецінення окремих активів, а також очікувані надходження та відшкодування в разі знецінення зменшення корисності. Керівництво Компанії відповідає за прийняття рішення щодо тривалості такого періоду, що не повинна перевищувати один рік.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Ризик ліквідності – ризик виникнення збитків у Компанії у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів. Ризик ліквідності існує тоді, коли існує розбіжність у строках виплат за активами і зобов'язаннями. Для управлінського персоналу Компанії надзвичайно важливо, щоб строки виплат за активами відповідали строкам виплат за зобов'язаннями, процентні ставки по активах відповідали процентним ставкам по зобов'язаннях, а якщо існую будь-яка невідповідність, щоб вона булла під контролем.

Компанія здійснює управління ліквідністю з метою забезпечення постійної наявності коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політики ліквідності компанії перевіряється і затверджується управлінським персоналом.

Як правило, Компанія забезпечує наявність достатніх грошових коштів на вимогу для оплати очікуваних операційних витрат на період до 3-х місяців, включаючи обслуговування фінансових зобов'язань; це не поширюється на екстремальні ситуації, які неможливо передбачити, такі, як стихійне лихо.

До ризиків ліквідності відносяться, зокрема:
ризик ринкової ліквідності – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через неможливість купівлі або продажу активів у потрібній кількості за достатньо короткий період часу в силу погіршення ринкової кон'юнктури;
ризик балансової ліквідності – ризик виникнення збитків, виникнення дефіциту грошових коштів або інших високоліквідних активів для виконання зобов'язань перед інвесторами/контрагентами.

Інформація щодо кожного окремого виду дебіторської та кредиторської заборгованості Компанії у розрізі строків погашення представлена у відповідних розділах цих приміток.

Зниження ризику

Компанія не використовує похідні фінансові інструменти для управління ризиками, що виникають внаслідок зміни процентних ставок, а також кредитного ризику та ризику ліквідності.

Компанія не приймала участі в будь-яких операціях з використанням похідних фінансових інструментів. Загальна програма управління ризиками направлена на відстежування динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Компанії.

25.2 ОПЕРАЦІЙНІ РИЗИКИ

Операційний ризик включає наступні:

- ***правовий ризик*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недотриманням Компанією вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також з недостатньою правовою захищеністю Компанії або з правовими помилками, яких припускається Компанія при провадженні професійної діяльності;
- ***інформаційно-технологічний ризик*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій, систем та процесів обробки інформації або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі програмного та/або технічного забезпечення, обладнання, інформаційних систем, засобів комунікації та зв'язку, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше;
- ***ризик персоналу*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників Компанії (людським фактором), включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації та інше;

25.3 ІНШІ НЕФІНАНСОВІ РИЗИКИ

До інших нефінансових ризиків діяльності Компанії відносяться:

- ***стратегічний ризик*** - ризик виникнення збитків, які пов'язані з прийняттям неефективних управлінських рішень, помилками, які були допущені під час їх прийняття, а також з неналежною реалізацією рішень, що визначають стратегію діяльності та розвитку Компанії;
- ***ризик втрати ділової репутації*** (репутаційний ризик) - ризик виникнення збитків, пов'язаних зі зменшенням кількості клієнтів або контрагентів Компанії через виникнення у суспільстві несприятливого сприйняття Компанії, зокрема його фінансової стійкості, якості послуг, що надаються Компанією, або його діяльності в цілому, який може бути наслідком реалізації інших ризиків;
- ***системний ризик*** – ризик виникнення збитків у значної кількості установ, який обумовлений неможливістю виконання ними своїх зобов'язань у зв'язку з невиконанням (несвоєчасним виконанням)

зобов'язань однією установою внаслідок реалізації у неї кредитного ризику, ризику ліквідності або іншого ризику. Системний ризик, на який впливає стан економіки загалом і певною мірою відбиваються на дохідності цінних паперів та фінансових інструментів, що обертаються на ринку цінних паперів, спричинені кон'юнктурою та особливостями фондового ринку, на якому Компанія здійснює свою діяльність, несе загрозу порушення діяльності всієї фінансової системи.

- ***ризик настання форс-мажорних обставин*** - ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, через настання невідворотних обставин, у тому числі обставин непереборної сили, що неможливо передбачити, які призводять або створюють передумови для виникнення збоїв у роботі Компанії або безпосередньо перешкоджають її нормальному функціонуванню.

25.4 УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність продовжувати свою діяльність так, щоб забезпечувати дохід для власників та виплат іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток власникам завдяки встановленню цін на послуги, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на постійній основі. При цьому аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики.

Домінуючими принципами управління капіталу є дотримання нормативних вимог, встановлених законодавством; забезпечення сталого нарощування активних операцій; якість капіталу; постійне вдосконалення системи управління ризиками.

Дотримання показників

Компанія повинна дотримуватися певних пруденційних показників. Недотримання цих показників може призвести до негативних наслідків для Компанії. Станом на звітні дати 2019 року Компанія дотримувалася цих пруденційних показників.

На компанію розповсюджуються нормативи, які затверджені Рішенням НКЦПФР №1597 від 01.10.2015 р. «Про затвердження Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками». Протягом звітного періоду Компанія дотримувалась вимог до розміру капіталу та встановлених нормативів:

Період 2019 рік	Розмір власних коштів (норма не менше 7 млн. грн.)	Норматив достатності власних коштів (норма не менше 1)	Коефіцієнт покриття операційного ризику (норма не менше 1)
Січень 2019 року	1 295 980, 46 грн.	2, 2303	4, 3482
Лютий 2019 року	8 281 064, 76 грн.	14, 2512	27, 7844
Березень 2019 року	8 232 807, 60 грн.	14, 1681	27, 6224
Квітень 2019 року	8 188 103, 32 грн.	14, 0912	27, 4725
Травень 2019 року	8 219 796, 15 грн.	14, 1467	27, 5788
Червень 2019 року	8 207 160, 43 грн.	14, 1240	27, 5364
Липень 2019 року	8 127 434, 68 грн.	13, 9868	27, 2689
Серпень 2019 року	8 131 788, 31 грн.	13, 9943	27, 2835
Вересень 2019 року	8 062 484, 78 грн.	13, 8750	27, 0510
Жовтень 2019 року	7 913 526, 96 грн.	13, 6187	26, 5512
Листопад 2019 року	7 913 448, 81 грн.	13, 6185	26, 5509
Грудень 2019 року	7 973 687, 11 грн.	13, 7222	26, 7531

В цілому Компанія дотримувалась вимог до розміру капіталу та встановлених нормативів протягом звітного періоду . Станом на 31 січня 2019 року норматив власних коштів значно менше ніж його нормативне значення у зв'язку з виникненням збитку 2018 року в сумі 7 099 тис. грн. Значна частка збитку складало резерв під очікувані кредитні збитки на іншу поточну дебіторську заборгованість у розмірі 7 004 тис. грн., яка виникла у зв'язку з несплатою дебітора за отримані цінні папери Компанії. На дату розрахунку показників Компанія не мала розумно необхідної та підтверджувальної інформації, яка могла б бути одержана без надмірних зусиль, котра показувала б на те, що кредитний ризик із моменту первісного визнання не зазнав значного зростання.

Але на дату затвердження до випуску, подання фінансової звітності та проведення аудиторської перевірки, а саме 28.02.2019 року, така інформація мала місце, Компанією відкореговано суму нарахованого резерву. Показник розміру власних коштів приведено у відповідність.

25.5 ПОЛІТИКИ ТА ПРОЦЕДУРИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Політики управління ризиками Компанії визначаються з метою виявлення, аналізу та управління ризиками, з якими стикається Компанія, встановлення належних лімітів ризиків і засобів контролю за ними, постійного моніторингу рівнів ризиків і дотримання лімітів. Політики і процедури управління ризиками регулярно переглядаються з метою відображення змін ринкових умов, продуктів і послуг, що пропонуються, та провідних практик.

Згідно вимог чинного законодавства Компанія розробила та впровадила внутрішній нормативний документ «Система управління ризиками», який затверджено Наказом №301216-04 від 30.12.2016р.

Управлінський персонал Компанії несе відповідальність за управління ключовими ризиками, розробку та впровадження процедур управління ризиками та контролю, а також за затвердження укладення договорів на значні суми.

30. ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ БАЛАНСУ

Відповідно до вимог МСБО (IAS) 10 «Події після звітного періоду» події після звітного періоду – це сприятливі або несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності до випуску, а саме:
а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування після звітного періоду);
б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування після звітного періоду).

Відповідно до Закону від 14.11.2019 р. № 294-IX «Про державний бюджет України на 2020 рік» з 01.01.2020 року рівень мінімальної заробітної плати в Україні підвищено з 4173,00 грн. до 4723,00 грн. Ця подія може мати вплив на формування фінансового результату Компанії за рахунок підвищення витрат на оплату труда, оплати невідпрацьованого часу та нарахування єдиного соціального внеску.

Інші події після дати балансу до дати затвердження фінансової звітності, які б вимагали коригування даних річної фінансової звітності або розкриття інформації звітного року, відсутні.

Директор **Грищенко А.І.**

Головний бухгалтер **Вівташ В.В.**